

Dzień

12 stron

Rok VI
cena
15 gr

Pomorski

ORAZ WYDAWNICTWA: DZIEŃ BYDGOSKI - DZIEŃ GRUDZIĄDZKI - GAZETA MORSKA - GAZETA GDANSKA
DZIEŃ TCZEWSKI - DZIEŃ KUJAWSKI - GAZETA MOGILENSKA : - : - : - : -Redakcja i Administracja: Toruń, Bydgoska 56. — Telefony dzienne: 202, 747. — Telefon nocny 747.
Filja Administracji: Szeroka 41, telefon 748.

Teoria i praktyka

W dniu 18 września r. ub. zostały między rządem polskim a senatem Wolnego Miasta zawarte dwie ważne umowy, regulujące prawa i obowiązki polskiej na terenie Gdańska oraz sprawę wykorzystywania portu gdańskiego przez polski organizm gospodarczy. Pomiedzy umowami temi istnieje funkcjonalna, nie tylko pod względem terminu ich podpisania, lecz również pod względem czasu ich trwania w przyszłości. Jeżeli więc jedna ze stron czuje się pokrzywdzoną przez nie dostrzeżone wypełnianie przepisów którejkolwiek z tych umów przez stronę drugą, to może ona, przy przestrzeganiu pewnej, w umowach przewidzianej procedury formalnej, wypowiedzieć obydwie umowy.

W tych warunkach staje się interesujące omówienie sposobu dotychczasowego wykonania umów z 18 września ub. r. przez obie strony. W umowie, dotyczącej wykorzystania portu gdańskiego przez Polskę, zobowiązała się Polska do przeladunku w porcie gdańskim pewnych, ściśle określonych minimalnych ilości poszczególnych towarów. Ponadto zobowiązała się Polska, że nie będzie portu gdyńskiego w stosunku do portu gdańskiego uprzywilejowywała, że więc obydwie porty polskiego obszaru gospodarczego będzie traktowała równomiernie. W jakiej mierze Polska postanowienia tej umowy wykonała, na to daje najlepszą odpowiedź dane statystyki urzędowej. Ruch w porcie gdańskim, który w dwóch ostatnich latach ujawnił tendencję wybitnie zniżkową, począł od października r. ub. stale się zwiększać, osiągając stopniowo rozmiary ostatniego roku przedkryzysowego, a więc roku 1930. Przeladunek poszczególnych grup towarowych nie tylko osiągnął liczby minimalne, w umowie przewidziane, ale znacznie je przewyższył. Polskie czynniki rządowe ponadto, w myśl przyjętych na siebie zobowiązań, w dekreтах i rozporządzeniach wykonawczych traktują obydwie porty polskie zupełnie równomiernie, przyznając im jednakowe przywileje i jednakowe prawa.

Niemiecka prasa gdańska twierdzi wprawdzie, że port gdyński pomimo zawartej między Polską a Gdańskiem umowy w dalszym ciągu wykazuje obroty większe, aniżeli port gdański, i usiłuje na tej podstawie skonstruować pod adresem Polski zarzut, że nie wypełnia ona w całej pełni zobowiązania przyjętych w umowie z 18 września ub. r., lecz zarzut ten jest całkowicie nieistotny. Polska zobowiązała się do stworzenia równych warunków pracy dla obydwu portów, CO TEŻ UCZYNIŁA. Polska zobowiązała się dalej do zapewnienia portowi gdańskiemu ładunków minimalnych, co również uczyniła. Jeżeli Gdańsk pomimo tego nie osiąga liczb przeladunkowych Gdyni, to wina leży wyłącznie po jego stronie. Różne nowe zarządzenia gospodarcze w rodzaju takich jak opodatkowanie składów konsygnacyjnych, jak koncesjonowanie różnych gałęzi handlu, jak nowa ustawa o pracy, pogarszają swobodę akcji kupca polskiego na terenie Wolnego Miasta i odstrasza ją do tem samemu od portu gdańskiego. Manifestacje nacjonalistyczne, przymuszanie Boga, ducha winnych przechodniów, by salutowali sztandar Hitlerowski, to wszystko stwarza znowu nastroje, dla rozwoju portu gdyńskiego nieprzychylnie.

Możemy więc stwierdzić, że Polska wypełniła przyjęte na siebie zobowiązania w stosunku do Gdańska w stu procentach.

A jak teraz przedstawia się wykonanie

B. prem. Prystor o swym pobycie na Litwie

Wywiad dziennikarzy litewskich u polskiego męża stanu

(o) Warszawa, 26. 6. (Tel. wł.). „Gazeta Polska” otrzymała wywiad, który był premier Aleksander Prystor udzielił prasie litewskiej. Premier w wywiadzie tym oświadczył:

„Przyjechałem tu w charakterze prywa-

tnym; pragnąłem zebrać garść informacji, dotyczących niektórych bliskich mi osób, które w okresie wielkiej wojny, zaginęły w okolicach Czekiszek. W związku z tem stoi też moja wycieczka w te okolice.

Korzystając z tej okazji, chciałem po-

30-letniej nieobecności zobaczyć Litwę, a zwłaszcza Kowno i porównać go z Kownem ówczesnym, co umożliwił mi rząd litewski, udzielając mi pozwolenia na zwiedzenie Litwy. Nazajutrz po moim przyjeździe miałem możność podziękowania ministrowi spraw wewnętrznych p. Rusteikisowi za udzielenie mi tego pozwolenia.

Porównanie między dawnym a obecnym Kownem daje wyraz temu wysiłkowi, jaki państwo litewskie w krótkim czasie potrafiło dokonać. Wysiłek ten widać w wielu nowych budynkach, muzeach, pamiątkach historycznych i pielęgnacji kultury rodzimiej.

Na terenie skromnej wsi, którą miałem możność zobaczyć, widziałem względny dobrobyt, pięknie zapowiadające się urodzaje, dobrze utrzymane drogi. Zwiedziłem muzeum wojskowe, które zrobiło na mnie szczególnie podniosłe wrażenie.

Dwa razy byłem obecny na wieczornej uroczystości opuszczenia chorągwi i modlitwy za poległych. Uroczystość ta jest urządzana przez inwalidów. Wogóle widać na Litwie opiekę, jaką rozciąga się nad inwalidami. Zapoznałem się też z pamiątkami wojennymi w muzeum, dzięki miłej uprzejmości generała Nagewiczusa i majora Szostanskasa.

Najbardziej mi jednak będą miłe wspomnienia, jakie wyniosłem z zetknięcia się z najwyższymi czynnikami państwa litewskiego, prezydentem Republiką A. Smetoną oraz ministrem spraw zagranicznych Łozajtysem”.

Wilno, 26. 6. (Pat). W dniu wczorajszym powrócił tu z Kowna były premier Aleksander Prystor.

Zmiany w służbie bezpieczeństwa stolicy

(o) Warszawa, 26. 6. (T. wł.). Jak się dowiadujemy, niebawem nastąpią zmiany na wyższych stanowiskach w służbie bezpieczeństwa, udzielono bowiem dymisji naczelnikowi wydziału bezpieczeństwa w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Stanisławowi Kucharskiemu, naczelnikowi wydziału bezpieczeństwa w Komisarjacie Rządu na miasto Warszawę Janowi Łebkowskiemu, oraz komendantowi policji państwowej na miasto Warszawę inspektorowi Czyniowskiemu.

Min. Beck w Toruniu

W niedzielę przybył do Torunia łodzią motorową z Warszawy — o czem obszernie pisaliśmy wczoraj — p. minister Spraw Zagranicznych Józef Beck. Zdjęcie przedstawia chwilę powitania p. Ministra w Ośrodku Sportów Wodnych w Toruniu przez p. wicewojewodę dr. Seydlitzą (w jasnym ubraniu). Obok, bez kapelusza, stoi p. star. Rogowski. W tyle — drużyna harcerska.

Pożyczka angielska

na zainstalowanie hamulców zespolonych na PKP.

Warszawa, 26. 6. (PAT). Ukazał się Nr. 53 Dziennika Ustaw R. P. z dnia 25 bm., w którym opublikowane zostało rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 czerwca rb. w sprawie zaciągnięcia kredytu zagranicznego przez przedsiębiorstwo Polskie Koleje Państwowe.

Na podstawie rozporządzenia, PKP są upoważnione do zaciągnięcia kredytu zagranicznego towarowo-gotówkowego do wysokości 4.800.888 funtów szterlingów na wprowadzenie do taboru towarowego urządzeń hamulców zespolonych oraz do wydania w tym celu skryptów dłużnych.

Do Morza Czarnego

organizuje spływ kajaków Zw. Nauczycielstwa Polskiego

Warszawa 26. 6. (Pat). Zarząd główny Związku Nauczycielstwa Polskiego organizuje spływ kajaków do Morza Czarnego. Drużyna 45 uczestników wyrusza do Sniatynja a następnie rzekami Prutem, Seretem i Dunajem w kierunku Morza Czarnego. Po wypoczynku nad Morzem Czarnym uczestnicy udadzą się do Konstantynopola, gdzie nawiążą stosunki z nauczycielstwem tureckim i zapoznają się z potrzebami oświatowo - społecznymi tamtejszej kolonii polskiej.

przez Gdańsk przyjętych na siebie zobowiązań w zakresie uprawnień ludności polskiej na terenie Wolnego Miasta?

Sposób wykonania t. zw. umowy mniejszościowej przez Gdańsk nie tylko następczo poważne wątpliwości, lecz wywołuje w kołach polskich obawy co do przyszłego rozwoju polsko - gdańskich stosunków. Punktem wyjścia ze strony gdańskiej przy zawieraniu tej umowy był ten punkt programu narodowo - socjalistycznego, który mówi o poszanowaniu uczuć innych narodów, oraz o rezygnacji z dążeń do narzucenia mniejszościom narodowości niemieckiej. Umowa polsko - gdańska, na tej podstawie zawarta, przyznawała polskiej ludności Wolnego Miasta rzeczywistie możność swobodnego rozwoju narodowego, przyznając jej pełne prawa na polu szkolnictwa publicznego i prywatnego, stwarzając im życie zawodowe i kulturalne. Już jednak historia wojsów do szkół gdańskich

na rok szkolny 1934-35 wykazała, że gdańskie władze szkolne nie mają zamiaru stosować się do przepisów wspomnianej umowy, gdyż nie tylko nieuruchomiły one polskich szkół publicznych w tych miejscowościach, w których została zgłoszona odpowiednia ilość polskich dzieci, lecz ponadto uniemożliwiły one ludności polskiej nawet wykorzystanie tego przepisu umowy, w myśl którego ma ona prawo do składania polskich szkół prywatnych. Podobnie ma się rzecz z prawami zawodowymi Polaków. Firmy prywatne i publiczne zwalniają swych długoletnich polskich pracowników, ponieważ nie chcą oni zgłosić akcesu do organizacji narodowo - socjalistycznej, urząd pośrednictwa pracy odmawia posad Polakom, którzy wyraźnie się do polskiej narodowości przyznają. Rozwój polskiego życia kulturalnego również jest poważnie zagrożony przez nowoutworzoną gdańską izbę kultury, która ma życie kulturalne

Wolnego Miasta ukształtować w duchu ideologii narodowo - socjalistycznej, a która w drodze dekretu otrzymała charakter instytucji przymusowej. Widzimy więc, że umowa z 18 września dotychczas w niewielu tylko punktach zmieniła trudne warunki życia polskiej ludności Gdańska i że sposób jej wykonania przez gdańskie czynniki nie świadczy o ich dobrej woli ułożenia stosunków z Polską w sposób rzeczywistie przyjazny.

Pisząc te słowa, nie czynimy tego po to, by stosunki polsko - gdańskie zaostrzać. Pragniemy przeciwnie, przyczynić się przez otwarte omówienie tego, co nas dzieli, do wyrównania istniejących jeszcze różnic.

Podstawą bowiem współpracy gospodarczej polsko - gdańskiej musi być należyte respektowanie i poszanowanie praw narodowych i kulturalnych Polaków na terenie Gdańska.

Gen. Debeney w Belwederze

Audjencja u P. Marszałka Piłsudskiego — U grobu „Niezanego Żołnierza” — Dekoracja „Krzyżem Zasługi”

Warszawa, 26. 6. (Pat). Wczoraj o godz. 19 p. Marszałek Józef Piłsudski przyjął generała Debeney. Generałowi Debeney towarzyszył attache wojskowy general d'Arbonneau oraz major Mery.

P. Marszałek Józef Piłsudski przyjął generała Debeney w obecności pełniącego obowiązki pierwszego wiceministra spraw wojsk. generała Kasprzyckiego, szefa sztabu głównego gen. Gąsiorowskiego oraz kilku wyższych oficerów.

Warszawa, 26. 6. (Pat). Wczoraj generał Debeney złożył na grobie Niezanego Żołnierza wieniec, w obecności wyższych oficerów sztabu generalnego, z szefem sztabu generałem Gąsiorowskim i zastępcą szefa generałem Kordjan - Zamorskim, dowódcą O. K. I. generałem Jarnuszkiewiczem oraz oficerowie Komendy miasta z mjr. Czurukiem. Poza tym byli obecni wyżsi u-

rzędnicy ambasady francuskiej. W czasie uroczystości orkiestra odegrała hymn narodowy francuski i polski.

Warszawa, 26. 6. (Pat). Inspektor armii generał Osiniński dokonał wczoraj dekoracji bawiącego w Warszawie generała De-

beney złotym „Krzyżem Zasługi”, nadanym generałowi Debeney poraz pierwszy i drugi oraz srebrnym „Krzyżem Zasługi” majora Mery. W godzinach południowych szef sztabu głównego generał Gąsiorowski podejmował generała Debeney śniadaniem.

Nowy pozytywny krok

na drodze do zacieśnienia stosunków gospodarczych polsko-sowieckich

Warszawa 26. 6. (Pat). Dn. 22 bm. dokonano w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wymiany not między ministrem spraw zagr. Rzpłitej i ambasadorem ZSRR, dotyczącej zniesienia celnych, jakie rząd polski przyznaje dla szeregu towarów pochodzenia sowieckiego, przywożonych z terytorjum Związku Socjalistycznych Republik Rad, do końca roku bieżącego.

Wymiana not jest wyraźnym obojętnym

dążeniem rządu Rzpłitej i ZSRR do rozszerzenia i ułatwienia wzajemnych obrotów handlowych stanowiąc dalszy pozytywny krok na drodze zacieśnienia stosunków gospodarczych między Polską i ZSRR. Stosunki te jak wiadomo rozwijają się pomyślnie mimo trwającego kryzysu a obecny stan pozwala nawet przypuszczać, że osiągnięte zostaną na tem polu jeszcze bardziej do datnie rezultaty.

Polska na szarym końcu

Tylko 9 radioabonentów przypada na 1.000 mieszkańców

Święto Morza

odbędzie się zgodnie z ustalonymi programami

(o) Warszawa 26. 6. (tel. wł. Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych) Kierownik wydziału pism ogólnych do wojewodów, w którym donosi, że obchód święta Morza, mimo załoby po ś. p. ministrze Pierackim, musi się odbyć zgodnie z ustalonymi przedtem programami, z uwagi na wielkie znaczenie propagandowe święta i wagę zbiórki na Fundusz Obrony Morskiej, która z tej okazji będzie się odbywać.

Ks. kardynał Hlond w Monachjum

Monachjum 26. 6. (Pat). Onegdaj przybył do Monachjum Prymas Polski ks. kard. Hlond. Na dworcu oczekiwali minister Lislewicz, nuncjusz papieski i prowincjał salezjanów. Ks. kardynał Hlond ma odwiedzić zakłady salezjańskie, po czym odwiedzi stary klasztor Benedyktów i będzie obecny na widowiskach pasyjnych w Oberammergau.

„Rok 1920”

ukaze się w tłumaczeniu węgierskim

Budapeszt, 26. 6. (Pat). Dzieło Marszałka Piłsudskiego pod tytułem „Rok 1920” zostało przetłumaczone na język węgierski i w najbliższym czasie ukaze się w druku w wydaniu jednej z firm węgierskich w Budapeszcie. Przekładu dokonał kpt. Lipcsei-Steinert z 80-go pułku piechoty, tłumacz węgierski z pochodzenia jest byłym legionistą i czynnym oficerem armii polskiej.

Posel Korfanty opuszcza na stałe Polskę?

(o) Warszawa 26. 6. (tel. wł.) Z Cieszyna Śląskiego donoszą, że w pismach czeskich ukazała się notatka, że poseł Korfanty znajduje się obecnie w Zwardoniu i zamierza osiedlić się tam na stałe.

Radjostacje niemieckie dziś nadawać będą koncert muzyki polskiej

Berlin 26. 6. (Pat). Radjostacje Rzeszy Niemieckiej nadawać będą we wtorek, dnia 26 bm. o godz. 18.50 do 19.40 koncert muzyki polskiej z udziałem znanego kompozytora polskiego Ludomira Różyckiego.

Polska walczy z Belgią o Puchar Davisa

Do eliminacyjnych zawodów o puchar Davisa zgłosiło się ogółem 17 państw. Losowanie tym razem wypadło dla nas bardzo pomyślnie. Przeciwnikiem naszym w I-szej rundzie będzie Belgia. Mecz ten ma się odbyć w Polsce w terminie do 22 lipca. Zwycięzca tego spotkania walczy z Estonią w Tallinie. Drużyna zwycięska spotka się z kolei ze zwycięzcą spotkania Grecja — Austria. Polska, jak z tego wynika, ma szanse dojścia do finału.

Tłoczyński wyeliminowany

Londyn 26. 6. (Pat). Po zwycięstwie walcu Crawford pokonał Tłoczyńskiego w trzech setach, bilans 6:2, 7:5, 8:6, wobec czego Tłoczyński uległ wyeliminowaniu z dalszych rozgrywek.

Najstarszy człowiek świata umiera

Stambul, 26. 6. (Pat). Najstarszy człowiek świata Zaro Agha znajduje się w stanie beznadziejnym w szpitalu. Przy łóżku umierającego czuwa jego córka, która liczy 88 lat oraz jego dwunasta żona.

Według ostatnich danych Międzynarodowej Unji Radjofonowej liczba radioabonentów w poszczególnych państwach na dzień 1 stycznia r. b. przedstawia się następująco: Stany Zjednoczone A. P. 17.005 tys. abonentów, Japonia 1.348 tys., Anglia 5.263 tys., Niemcy 4.308 tys., Szwecja 609 tys., Danja 497 tys., Czechosłowacja 472 tys., Austria 493 tys., Belgja 340 tys., Węgry 322 tys., Włochy 305 tys. Polska 296 tys., Szwajcaria 231 tys., Norwegja 123 tys., Rumunja i Hiszpanja po 100 tys., Jugosławja 51 tys., Łotwa

45 tys., Litwa 14 tys.

Przeciętnie na 1000 mieszkańców przypada w Danji 140 abonentów, w Stanach Zjednoczonych A. P. 148, w Anglii 118, w Szwecji 99, w Austrii 73, w Niemczech 67, w Szwajcarii 60, w Norwegji 43, w Belgji 42, na Węgrzech 37, w Czechosłowacji 32 na Łotwie 23, w Japonji 15, w Polsce 9, we Włoszech 6, na Litwie i w Rumunji po 6, w Hiszpanji 5, w Jugosławji 4 radioabonentów.

„Korsarze żyrodawscy”

napiętnowani przez swych współkolegów paryskich

Paryż, 26. 6. (Pat). Przeciwko znanym w Polsce akcjonarzom „Zakładów Żyrodawczych” Boussacowi i Oupetitowi wystąpił w publicznym oskarżeniu o oszustwo: nadużycie zaufania współkolegów z „Etablissement Rouseau” p. Turbil. Na murach Paryża ukazał się podpisany przez p. Turbila, działającego również w imieniu dwóch innych akcjonariuszy afisz, w którym ostro atakuje on działalność Boussaca i Oupetita zarówno na terenie towarzystwa Etablissement Rouseau jak i na terenie Banque National du Credit. Autorzy odezwy piętnują działalność obydwóch panów zagranicą, przypominając, że „Zakłady Żyrodawcze” w Polsce, których byli oni administratorami zostały oddane pod przymusowy zarząd. „Zarządzenie to — głosi odezwa — wywołało ze strony prasy polskiej ostre komentarze, które jednak nie dotarły do Paryża, gdyż p. Boussac umiał się w porę zabezpieczyć”.

Napiętnowanie w ten sposób dwóch znanych przemysłowców wywołało we francuskich kołach przemysłowych duże wrażenie, jednak prasa francuska pominęła całą sprawę milczeniem. Jedynie „Le Journal” umieścił wzmiankę, że pp. Boussac i Oupetit występują na drodze sądowej przeciwko autorom wspomnianego afisza.

Święto katolickie Berlina

60.000 uczestników wzięło w niem udział

Berlin 26. 6. (Pat). W niedzielę odbyła się w Berlinie olbrzymia manifestacja ludności katolickiej, która obchodziła uroczystość poświęcenia diecezji berlińskiej. W obchodzie wzięło udział 60 000 katolików. Na uroczystości obecni byli oprócz biskupa diecezji berlińskiej oraz nuncjusza papieskiego ministrowie Rzeszy Schmidt oraz Elt von Ruebenach. Przybyła również na uroczystości małżonka wicekanclerza von Papena z córkami. Na zakończenie uroczystości odbyło się ślubowanie zebranych tłumów, iż „dochowują wierność kościołowi katolickiemu bez względu na ataki ze strony niewiernych”.

Nieszczęśliwy start

lotników litewskich do rajdu dookoła Europy

Ryga 26. 6. (Pat). Z Kowna donoszą: Wczoraj rano odleciała z Kowna litewska eskadra wojskowa, mając odbyć lot okrężny po Europie. Ekipa obejmuje trzy samoloty wojskowe. M. ju. wystartował szef awiacji ppulk. inż. Gustajtis.

Ryga 26. 6. (Pat). Z Kowna donoszą: Zaraz po wystartowaniu do lotu okrężnego eskadry wojskowej wydarzył się na lotnisku wypadek, pociągający za sobą śmierć lotnika Miskonasasa i rozbięcie maszyny. Przyczyną wypadku było podobno wadliwe funkcjonowanie silnika.

Szczegóły śmierci lorda Kitchenera ujawnił kapitan statku „Kościuszkę” Borkowski?

(o) Londyn 26. 6. (tel. wł.) Z Halifaxu nadeszła tu wiadomość, iż kapitan statku „Kościuszkę” Borkowski, w rozmowie z dziennikarzami kanadyjskimi, ujawnił szczegóły śmierci lorda Kitchenera, który, jak wiadomo, w okresie wielkiej wojny, w czasie swej podróży do Rosji Sowieckiej, zginął w tajemniczych okolicznościach, wraz z wiozącym go krążownikiem angielskim. Wedle relacji kapitana Borkowskiego, za śmierć lorda Kitchenera odpowiedzialni są dwaj szpiegowie niemieccy, którzy w przebraniu marynarzy angielskich, potrafił wejść w skład załogi okrętu i na pełnym morzu spowodować wybuch magazynu amunicji. Kapitan Borkowski twierdzi, iż wiadomość tą otrzymał od jednego z niemieckich oficerów marynarki.

(Przypisek Redakcji. Wiadomość ta wydaje się nam wysoce nieprawdopodobną. Być może że kapitan Borkowski w rozmowie z dziennikarzami kanadyjskimi powtórzył jedną z licznych wersji, krążących na temat tajemniczej śmierci lorda Kitchenera. Dziennikarze ci zaś, obdarzeni bujną fantazją, dodali resztę od siebie).

Śmierć słynnego lotnika amerykańskiego

Patterson (St. Lujsiana) 26. 6. (Pat). Słynny lotnik amerykański Jimmy Weddell zdobył wieńce rekordów m. in. rekordu szybkości, podczas lotu instruktorskiego z jednym z uczniów szko-

P. Marszałek Piłsudski powrócił do Warszawy

Warszawa, 26. 6. (Pat). Wczoraj rano powrócił do Warszawy z Pikiliczek p. Marszałek Józef Piłsudski.

Barthou w Białogrodzie

Białogrod, 26. 6. (Pat). Wczoraj rano minister spraw zagr. Barthou złożył wieniec na grobie „Niezanego Żołnierza”. Następnie min. Barthou odwiedził premiera jugosłowiańskiego oraz ministra wojny i marynarki. O godz. 11 wygłosił krótkie przemówienie przez radio, poczem udał się do min. spraw zagr., gdzie odbył pierwszą konferencję z min. spraw zagr. Jugosławji Jewiticzem.

Gen. Weygand wrócił z Anglii do Paryża

Londyn, 26. 6. (Pat). Router donosi, że generał Weygand, zakończywszy swą wizytę, która miała charakter nieoficjalny opuścił Anglię i wraca do Paryża.

Paryż, 26. 6. (Pat). Generał Weygand powrócił wczoraj z Londynu. Prasa paryska zachowuje zupełne milczenie co do misji generała Weyganda w Londynie.

Podziękowanie dla „Kościuszki” za wyratowanie „Horst Wessel”

(o) Warszawa, 26. 6. (tel. wł.) W związku z wyratowaniem w roku zeszłym przez statek „Kościuszkę” niemieckiego trawleru rybackiego „Horst Wessel” w cieśninie Skagerrak, poseł Rzeszy w Warszawie woin Meitke złożył na ręce podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Szembeka podziękowanie rządu niemieckiego dla dowódcy i załogi polskiego statku. Podziękowanie to — zgodnie z życzeniem rządu niemieckiego — przesłane będzie kapitanowi „Kościuszki” Borkowskiemu.

Giełdy

GIEŁDA ZBOŻOWO-TOWAROWA W BYDGOSZCZY
z dnia 25 czerwca 1934 r.

Żyto 15 ton 13,30—13,25—13,75; pszenica 17,75—18,00; jęczmień przem. 16,25—17,00; jęczmień pastewny 15,75—16,25; jęczmień zimowy 14,50—15,25; owies 14,25—15,00; mąka żytnia gat. IA 0—55% wł. w. 22,25—23,25; mąka żytnia gat. IB. 0—65% wł. w. 21,25—22,25; mąka żytnia gat. II 55—70% wł. w. 16,50—17,50; mąka żytnia razowa 0—95% wł. w. 17,50—18,00; mąka żytnia poślednia pon. 70% wł. w. 13,25 do 14,25; mąka pszen. gat. IA. 0—20% wł. w. 32,25—33,25; mąka pszen. gat. IB. 0—45% wł. w. 29,25—31,25; mąka pszen. gat. IC. 0—60% wł. w. 28,25—29,25; mąka pszen. gat. ID. 0—65% wł. w. 26,25—28,25; mąka pszen. gat. II. 45—65% wł. w. 24,25—25,25; mąka pszen. gat. III 65—75% wł. w. 17,5—19,25; mąka pszen. razowa 0—95% wł. w. 21,25—22,25; otręby żytnie wymiał stand. 10,25—10,75; otręby pszenne wymiał stand. 10,75 11,25; otręby pszenne grube stand. 11,00—11,75; rzepak zimowy 34,00—37,00; rzepak zimowy 36,00 do 39,00; mak niebieski 49,00—53,00; gorczyca 48,00—53,00; peluska 14,50—15,50; wyka 14,00 do 15,00; groch polny 18,00—20,00; groch Wiktoria 29,00—31,00; groch Folgera 18,00—21,00; łubin niebieski 7,00—7,50; łubin żółty 8,25—9,00; koniczyzna biała 65,00—90,00; koniczyzna czerwona 140,00—160,00; ziemniaki jadalne 3,75 do 4,50; płatki ziemniaczane 15,50—16,50; makuch liny 19,50—20,50; makuch rzepakowy 14,50 do 15,50; makuch słonecznikowy 16,00—17,00; wyłoki suszone 9,00—9,50.

GDANSKA GIEŁDA ZBOŻOWA

Bardzo znaczna podaż zboża przyczyniła się do dalszej niżki cen. Pszenicę ofiarowano po 20 zł (11,60 guld.). Nabywców mało. Szczególnie w dużym ofiarowaniu jest żyto, które notowano po 13,75 zł (7,95 guld.). Ceny jęczmienia utrzymały się na 19 zł (11 guld.). Za owies w dobrych gatunkach żądano 16 zł (guld. 9,25).

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
z dnia 25 czerwca 1934 r.

Belgia 123,78, 124,09, 123,47; Berlin 202,90, 203,90, 201,90; Gdańsk 172,72, 173,15, 172,29; Holandia 359,40, 360,30, 358,50; Londyn 26,69, 26,82, 26,56; Nowy Jork 5,39 1/2, 5,32 1/2, 5,26 1/2; Nowy Jork telegr. 5,30, 5,33, 5,27; Oslo 134,00, 134,65, 133,35; Paryż 34,96, 35,05, 34,87; Praga 22,02, 22,07, 21,97; Sztokholm 137,65, 138,85, 136,95; Szwajcaria 172,35, 172,78, 171,92; Włochy 45,28, 45,40, 45,16.

Tendencja: niejednorodna.

GIEŁDA WARSZAWSKA
Papiery wartościowe
z dnia 25 czerwca 1934 r.

4% poz. inwest. 111 1/2; 5% poz. konwersyjna 65,00—65,40—65,25; 5% poz. kolejowa 58,25; 6% poz. dolarowa 71 1/2—72,00; 4% poz. premii. dol. 53,40—53,25; 7% poz. stabiliz. 66 1/2—67,00; drobne 67,38; 8% l. z. ziemskie dol. 36 1/2—36 1/2; 4 1/2% l. z. ziemskie 47 1/2—21,00; 4 1/2% l. z. m. Warszawy 59 1/2—59 1/2; 5% l. z. m. Warszawy 66 1/2—67 1/2; z 1933 r. 56 1/2, drobne 56 1/2—57; 8% l. z. Czesochowy z 1933 r. 44 1/2; 4 1/2% l. z. Łódź 54,00; 5% l. z. Piotrkowa z 1930 r. 44 1/2.

Tendencja dla pożyczek: przeważnie mocniejsza; dla listów: mocniejsza.

GIEŁDA WARSZAWSKA — AKCJE
z dnia 25 czerwca 1934 r.

Bank Polski 86,86 1/2—86,00; Warsz. T. Fabr. Cukru 19,00.

Walka o Kłajpedę

(Korespondencja własna).

Kowno, w czerwcu 1934.

Od kilku miesięcy toczy się zawzięta walka między litewską administracją Kłajpedy a niemieckim żywiołem, zamieszkującym to miasto.

Znaczenie „kraju kłajpedzkiego“ dla gospodarczego organizmu Litwy jest ogromne. Świadczy o tym wymownie fakt, że 70% całego obrotu handlowego Litwy z zagranicą idzie przez port kłajpedzki. Bez przesady można Kłajpedę określić jako płuca Litwy, których utrata może spowodować śmierć młodego państwa litewskiego.

Niemcy, którzy już i przed wojną, stanowili w kraju kłajpedzkim żywioł decydujący, po powstaniu państwa litewskiego i włączeniu w jego obszar Kłajpedy, w okresie dobrych niemiecko-litewskich stosunków politycznych coraz bardziej pracowali nad wzmocnieniem swej pozycji. W tym samym czasie Litwini na Kłajpedę nie zwracali najmniejszej uwagi, skierowując całą swą energię ku odzyskaniu Wilna, puszczając w kraju w ruch cały mechanizm agitacji antypolskiej.

Dopiero po dojściu do władzy Hitlera w Niemczech, gdy opinia niemiecka przestała się kryć ze zdaniem, że Kłajpeda jest częścią Rzeszy i przed jej późniejszą musi wrócić na jej łono, a z drugiej strony wskutek olbrzymiego wzrostu prestiżu międzynarodowego Polski, Litwa przekonała się, że musi zmienić kurs swej polityki, i że największe niebezpieczeństwo w tej chwili grozi jej ze strony Niemiec. Wzięli się więc Litwini ostatnio do porządkowania stosunków w kraju kłajpedzkim.

Obecna pozycja Litwinów w kraju kłajpedzkim jest opłakana. Ilustrują to następujące dane: Litwini stanowią tam według statystyk z 1925 roku 51 proc. całej ludności, przy wyborach potrafili skupić zaledwie 5 do 18 proc. głosów. Świadczy to o tem, że nieświadoma ludność litewska znajduje się pod kierownictwem politycznym Niemców. Nawet szkolnictwo powszechne znajduje się pod wpływem niemieckim. Litwini liczą zaledwie 17 proc. nauczycieli, resztę stanowią Niemcy. Na 100 lekarzy — Litwinów jest trzech. Z adwokatów Litwinów jest w całej Kłajpedzie tylko — jeden.

Należy zaznaczyć, że narzucony Litwie statut autonomiczny Kłajpedy i wynikające stąd międzynarodowe prawne trudności w poczynaniach litewskich organów państwowych, byłyby o wiele mniejsze, gdyby w Kłajpedzie potrafiła się wytworzyć zorganizowana warstwa inteligencji litewskiej, która, przybrawszy formy jakiejś organizacji narodowo-społecznej, byłaby punktem oparcia dla poczynania litewskiej administracji.

Dzisiaj, gdy obserwujemy energiczne poczynania nowego gubernatora kraju kłajpedzkiego, pułk. Navakasa, jednego z najzdolniejszych ludzi obozu rządowego w Litwie, trudno sobie wyobrazić, żeby dały one rezultaty, jeśli z nim nie będzie współdziałała cała Litwa. Zdaje się, że zrozumienie tej konieczności w Litwie już dojrzało, o czym świadczy zapoczątkowana litewska kolonizacja Kłajpedy, szereg masowych wycieczek z różnych stron Litwy do „kraju kłajpedzkiego“ i naodwrot wycieczki Litwinów, zamieszkujących obszar kłajpedzki — do Kowna. Na ten ostatni zwłaszcza rodzaj wycie-

czek położono silny nacisk, gdyż w ten sposób rząd pragnie wyrwać kłajpedzkich Litwinów z pod wpływu Niemców. Poza to w ciągu lata szereg litewskich organizacji społecznych przygotowuje imprezy narodowe nad brzegiem Bałtyku.

Niemcy w Kłajpedzie — ze swej strony — widząc energiczne poczynania Litwinów, podwoili czujność. Prowadzą oni szeroką propagandę na terenie szkół powszechnych i średnich, uruchomili lotne biblioteki, zawierające zabronioną przez władze litewskie niemiecką lekturę narodowo-socjalistyczną, urządzają pokryjomu zebrania, na których „uświadamiają“ ludzi o znaczeniu Kłajpedy dla „ojczystej Rzeszy“. Jednocześnie powstał szereg tajnych organizacji hitlerowskich które miały być siłą zbrojną na wypadek konfliktu niemiecko-litewskiego. Z drugiej strony rząd Rzeszy zastosował wobec Litwy cały szereg represyj natury gospodarczej, żądając zaprzestania litwinizowania Kłajpedy. Represje te dotychczas nie odniosły skutku.

Społeczeństwo litewskie, które konflikt z Niemcami odczuło dosyć boleśnie na własnej skórze, z powodu pogorszenia konjunktury gospodarczej — odnosi się z

entuzjazmem do poczynania swego rządu na terenie Kłajpedy. Nienawiść do Niemców stale wzrastająca w szerokich rzeszach narodu litewskiego, a tłumiona dotychczas wobec niedawnych przyjaznych stosunków, dzisiaj gdy te hamulce zwolniono, działa z podwójną siłą. Nie oznacza to jednak, by Niemcy już całkowicie nie mieli wpływu w Litwie. Istnieją jeszcze pewne grupy społeczeństwa litewskiego, zwolennicy b. dyktatora Litwy prof. Waldemarasa, którzy twierdzą, że Litwa może się pomyślnie rozwijać jedynie w oparciu o Niemcy. Jednak grupy te nie posiadały dużych wpływów, którym kres położył nieudany zamach.

A tymczasem dzienniki litewskie wypełniają szpalty wiadomościami z Kłajpedy. „Sensacyjny wynik rewizji w szkole niemieckiej“... „Aresztowania emisariuszów hitlerowskich“... „Dowiedziona działalność antypaństwa“ — oto tytuły wiadomości, przechodzących z Kłajpedy, a pilnie czytanych i śledzonych uważnie przez całe społeczeństwo litewskie, które zdaje sobie sprawę, że nadchodzi decydujący okres walki o dostęp do morza, okres, który pragnie zakończyć zwycięstwem.

GŁOSY I ODGŁOSY.

Rola obywatela w samorządzie

(i.) Jeden z współtwórców ustawy samorządowej, p. M. Jaroszyński w artykule zamieszczonym w „Gazecie Polskiej“ zajmuje się aktualnymi sprawami naszego samorządu. Autor słusznie zauważa, że sens istnienia samorządu we współczesnym państwie polega na umożliwieniu obywatelowi wpływania w stałych formach organizacyjnych na bieg tych spraw publicznych, które go najbliżiej dotyczą. Samorząd bowiem traci wszelką rację, jeśli zamiast obywatela dochodzi do decydującego głosu zawodowy urzędnik. Lekarstwem zaś na przerost biurokracji w samorządzie jest uaktywnienie czynnika obywatelskiego.

„Rząd ma dosyć siły, aby przeprowadzić legalnie ograniczenie samorządu, gdyby to uznał za wskazane. Tymczasem właśnie rządy pomajowe przeprowadziły ograniczenie — wpływów zawodowej biurokracji. Zbiurokratyzowanie samorządu w jakiegokolwiek formie jest zjawiskiem zdecydowanie ujemnym i musi być zwalczane. Najskuteczniej — przez uaktywnianie czynnika obywatelskiego. Ale rzecz prosta między aktywnością obywateli w organach komunalnych, a zwalczaniem Rządu przy pomocy samorządu — zachodzi duża różnica. Różnica — właśnie o całą rzecz o włączyć pracę, do której przez samorząd Państwo powołuje obywateli.“

Kościół i Państwo

„Czas“ zauważa, że specjalne dowody współczucia sfer kościelnych, okazane dla naszego Rządu nad trumną s. p. Bronisława Pierackiego, były nie tylko spełnieniem ostatniej powinności wobec wiernego Syna Kościoła a zarazem wysokiego dostojnika państwowego i znakomitego Syna Ojczyzny. Było to czemś więcej niż wyrazem uznania sfer kościelnych dla działalności Zmarłego.

„Minister Pieracki był zwolennikiem harmonijnych i dobrych stosunków między Kościołem i Państwem. Dał temu najdobitniej wyraz, gdy w roku ubiegłym doprowadził do uzgodnienia stanowiska władz państwowych i kościelnych w jednej z najtrudniejszych i najdrażliwszych spraw, t. j. Akcji Katolickiej. W codziennej i żmudnej pracy usiłował konsekwentnie, cierpliwie i ze spokojem wszystkie trudności i przeszkody we wzajemnych stosunkach potęgi świeckiej i duchownej, łagodził i wyrównywał spory, które nieuniknienie zawsze życie przynosić musi. Dobry znawca teoretyczny i praktyczny zagadnień, będących przedmiotem wspólnych zainteresowań Kościoła i Państwa, był predystynowany do odegrania pierwszorzędnej roli we wzajemnych stosunkach Rządu i Kościoła. Podczas trzyletniego piastowania tej ministerjalnej potrafił w wysokim stopniu pozyskać zaufanie w najwyższych sferach kościelnych. I nie tylko zaufanie jako minister, ale i sympatię i uznanie jako człowiek. Słowo Pierackiego miało w tych kołach specjalną wagę i znaczenie.“

Obniżyć ceny

„Kurier Poranny“, rozważając najelementarniejsze potrzeby ludności wsi i miast, domaga się obniżki cen cukru, nafty, węgla i zapalek. „Ceny tych produktów są bezwzględnie wygórowane i dzisiejsze warunki nie pozwalają na utrzymanie nadal tego stanu rzeczy. Jeśli zwrócimy uwagę, że są to przeważnie artykuły monopolowe — oraz, że w położeniu gospodarczym nastąpiła już pewna poprawa, to tem energiczniej zażądać musimy rewizji tych cen i to tak dalekiej, by te zasadniczo i konieczne produkty stały się znowu dostępne dla szerokiego mas. Musimy zbadać, nie tylko systemy samej produkcji, lecz również rozważyć celowość konwencji, syndykatów, umów, — zbadać strukturę tych przemysłów.“

Przygwożdżone oszczerstwo

Warszawski Sąd Okręgowy wydał obszerne motywy wyroku, którym uniewinniony został komendant główny policji państwowej płk. Jędrzej Maleszewski od zarzutu zniesławienia posła Trąpczyńskiego przez użycie pod jego adresem zwrotu: „pan dopuścił się oszczerstwa“...

„W tym stanie rzeczy“ brzmia dalej motywy wyroku, „biorąc pod uwagę bezwzględnie i ponad wszelką wątpliwość stwierdzoną na rozprawie sądowej jawną bezpodstawność wysuniętego przez Trąpczyńskiego przeciwko Maleszewskiemu zarzutu, sąd uznał, że Maleszewski używając w liście do Trąpczyńskiego w odniesieniu do tego wypadku wyrazu „oszczerstwo“, nie dopuścił się zniesławienia Trąpczyńskiego, albowiem przeprowadził całkowity dowód prawdy i wobec tego z oskarżenia z art. 255 k. k. (o zniesławieniu Trąpczyńskiego) uniewinniony został.“

Trzeba dodać, że w aktach sprawy znajdują się dokumenty oficjalne, świadczące o bezpodstawności wytoczonych zarzutów.

Obecnie również w praktycznych małych paczkach

Bez trudu pierze bieliznę drobiazgi delikatne tkaniny

Prof. Zieliński w Lipsku

Do Lipska przybył samolotem z Berlina prof. dr. Tadeusz Zieliński, powitany na lotnisku przez konsula R. P. dr. Brzezińskiego. Znany filolog polski zaproszony został przez Uniwersytet Lipski, na którym studował i przed 54 laty w r. 1880 uzyskał stopień doktora filozofii. Prof. Zieliński wygłosił w auli uniwersyteckiej odczyt p. t. „Chłop w rozwoju ducha i w poezji polskiej“. Rektor uniwersytetu dr. Golf w otocze-

niu dziekanów i profesorów witał polskiego uczonego oraz członków kolonii polskiej z konsulem R. P. na czele. Szczególne wrażenie wywołały wspomnienia prof. Zielińskiego z przed 50 laty z życia lipskiej Almae Matris. Po wykładzie odbyło się zebranie towarzyskie w historycznej piwnicy Auerbacha, znanej z „Fausta“ Goethego.

Kołtun partyjny

(i.) P. Witos, który umknął w pewną noc po tajemnie z Polski przed wymiarem sprawiedliwości, pozostawił po sobie w spuściznie rudere partyjną skleconą z trzech stronnictw: „Wyzwolenia“, stronnictwa chłopskiego i „Piasta“. Na atłas tej rudery zaczął się po pewnym czasie pchać pos. Rataj, jako że jest ambitny i wyforsować chciał się na „wodza“. Prócz niego pchali się i „reprezentowali“ stronnictwo pos. Wrona, Waleron i inni. Los jednak nie szczędził im z a s ł u ż o n y c h zgrzyot i nieszczęść. Jednemu z nich mianowicie pos. Stanisławowi Wronie przydarzył się grubszy wypadek, gdyż nawet sąd partyjny stronnictwa ludowego zajął się jego osobą a to z racji s f a l s z o w a n e g o pokwitowania na sumę 74.000,— zł. Nie bagatelna ta suma spowodowała, że p. Wronę stronnictwo ludowe zawiesiło w czynnościach. Zastępcą jego został pos. Waleron. Ale każdy z nich na własną rękę prowadzi szacherki polityczne.

stronnictwem ludowym, przedrukując narazie artykuły z „Piasta“ o Żydach. Dawniej endecja w Poznaniu o b i j a l a Witos, organizowała „w a l y“, a pos. Rataja „wieszała“ w artykułach, pisząc o nim, że jest „największym szkodnikiem w Polsce“. Dziś miodek smaruje bolesne miejsca, paktuje po kątach z pos. Ratajem i dogaduje: „Widzicie, oni i my to jedno“.

Ale i inni apetyty mają niegorsze. Pos. Wrona po zawieszeniu go przez władze partyjne paktuje z pos. Bitnerem z chadecji. We dwóch zamierzają ze swoich zwolenników skłecić nową partję. Wreszcie i socjaliści nie są od tego, aby zarobić coś na wsi i na stronnictwie ludowym. Amatorów — jak widzimy — jest wielu. Nie brzydzą się p a d l i n k ą i to niezbyt świeżą, bo str. ludowe rozkłada się nie od dziś, ani od wczoraj.

I czyż na serio można traktować naszą opozycję? Jedni drugich wystrzychnąć chcą na dudka, a ponadto k o ł t u n e m, który wyrósł na krzywdzie wsi, kołtunem ciemnoty, oglupienia i demagogii partyjnej, dzielić się zapragnęli na wysięgi, byle zdawałoby się innym, że coś robią. Ów kołtun, mimo, że zniszczył reklamowaną „jedność ludową“, staje się znowu partyjnym symbolem komedijki politycznej, którym nie pogardzają i w celach dekoracyjnych i proprawnych endecy, socjaliści czy chadecja.

Nie każda oczywiście głowa nadaje się do p o z l o t y. Wybrano sobie tedy w opozycji coś osobliwego, aby, odróżnić się od innych. I dlatego stronnictwa kołtuna partyjnego prezentują się coraz lepiej i okazale. Nie mają wiodocnie nic już do s t r a c e n i a, gdy z taką odwagą na widok publiczny wystawiają swoje w d z i ę k i i smakoliki partyjne.

Brazylja wprowadza ograniczenia emigracyjne

Rząd brazylijski wydał w ostatnich dniach dekret, ograniczający emigrację do Brazylii, przyczem ustalone zostały kwoty roczne dla poszczególnych krajów.

Ponieważ do konsulatu brazylijskiego w Warszawie nie nadeszło jeszcze rozporządzenie wykonawcze do tego dekretu, Syndykat Emigracyjny wzywa emigrantów, posiadających już wezwania z Brazylii, aby bezwzględnie przyspieszyli swój wyjazd i uzyskali jaknajszybiej wizę brazylijską, celem wyjazdu przed dnem 15 lipca r. b. Należy zaznaczyć, że możliw jest, iż nowe przepisy wprowadzone zostaną już przed 15 lipca r. b.

Ograniczenia emigracyjne nie dotyczą rodzin, udających się na kolonję Orzeł Biały w stanie Espirito Santo.

Wiadomo zaś, że na pochyle drzewko skaczą wszystkie kozy. Tak też się dzieje z nadlamaniem drzewkiem w postaci stronnictwa ludowego. Skaczą na nie kozy różnej maści politycznej: i socjaliści i endecy i działacze z chadecji. Z pewnych oznak po ostatnim zjeździe wojewódzkim „ludowców“ w Poznaniu, gdzie pos. Rataj był wódcą, a na którym gardłowali również i niedobitki „ludowe“ z Pomorza, „hetmana“ Kulerskiego i jego dzisiejszego wroga b. pos. Wasilewskiego, — można wnioskować, że wzięło kurs na endecję, że kózka endeczka skoczyła, aby p o z y w i ć się na rozkładzie stronnictwa ludowego. Już i „Piast“ zamieścił artykuł „o myśli narodowej jako jednej z podstaw ideologii ruchu ludowego“. Co pod tą myślą pojmuje — wynika między wierszami, gdy pisze o... narodowej demokracji. Z drugiej strony prasa „narodowa“ zaczyna lasić się przed

„Młodzież polska ściągnie gwiazdy z nieba na ziemię!”

Zjazd młodzieży polskiej z Niemiec w Oberhausen

Jedno z polskich pism zakordonowych zamieściło obszerny reportaż ze zjazdu młodzieży polskiej z Niemiec w Oberhausen. Poniżej zamieszczamy następujące wyjątki:

Niedziela, 17 czerwca, gorąco, okropnie gorąco. Leniwie posuwa się człowiek przez rozpalone, prażące ulice. Sygnał samochodów. I nagle, mimowoli przeżył się człowiek, udziwiał, serce uderzyło mocniej.

Przejeżdżają ciężarowe auta pełne młodzieży. „...wytrwamy i wygramy!” — słychać donośny śpiew, jadących druhen i druhow.

To wita nas młodzież polska, jadąca na II Ogólny Zjazd Młodzieży Polsko-Katolickiej na Westfalję i Nadrenję, w Oberhausen dziś odbyć się mający.

Ileż tu domów, ileż kościołów, ileż fabryk pracą, wysiłkiem, ofiarą polskich robotników wzniesiono. Jak się o tom pomyśli, a przypomni, że ten lud nietylko słowa dobrego za to, co dla ziemi obcej uczynił, nie usłyszał, ale przeciwnie w podziękę słowo złe otrzymał, to dziwne się człowiekowi robi.

Spoczęły nagle oczy na jasnym słońcem morzu głów. Zabito żywej serce. Odpadła precz dusza od siebie straszny koszmara. Słońcem zachłystnęły się płuca.

Idą tysiące młodzieży. Ci co wytrwali, przetrwali i teraz dumnie kroczą. Choć nie mają w swej sławie, wygranej żadnej wielkiej bitwy, bo do takiej nigdy przeciwnik nie stanął, ale za to mają wygranych tysiące potyczek, zdradzieckich zasadzek.

„Jak młodzież polska na śląsku, na Pograniczu, Kaszubach, Prusach Wschodnich, w Berlinie, w Saksonji, gdziekolwiek w Niemczech jest, dla jednej sprawy pracujemy, Sprawy Polskiej w Niemczech!” — wita młodzież temi słowami prozą związków Przybylski.

„...Wiem, że duch Wasz zwycięży. Bójem jak świat światem, potężniejszym był zawsze ponad materję duch.”

„Jesteście w okresie, który zdobywa wszystko, co piękne, co wzniosłe, co wysokie, co niebia sięga. Choćby tedy coś tak dalekie, jak święta przestwoiry i tak wysoko jak gwiazda na niebie, młodzież gotowa to ściągnąć na ziemię. I to jest prawdziwa młodość.”

„Bądźcie młodymi! — woła do młodzieży ks. Domański. — Serca młode i przywiązanie ponad wszystko, co ziemskie, do sprawy. Nie gaście ducha. Macieź przeciw zawsze potężnego i gorliwego obrońcę — Związek Polaków w Niemczech!”

On Was jak matka w sercu swem zamknął, dla Was pracuje, o Was się stara!

„Nie dajcie się obcym mamif. A w chwilach ciężkich, w chwilach próby, pamiętajcie o jednym — pamiętajcie, żeście Polakami!”

„Nie zdradziłaś młodzieży polska swych ojców, nie powstydziałaś się swych matek, ubranych w proste polskie suknie! — mówił z kolei p. dr. J. Kaczmarek.

Pomyślałaś czasem (nie mów, że nie, każdy z nas to przeszedł), że rodzice tacy biedni, bo Polacy.

Śmiano się z polskiego dziecka, że ojciec sam mu buty szyje, niezgrabne, grube, ale tanie...

Wsmiechnij się

— Jakże się miewa twoja żona? Czy jest jeszcze tak nerwowa?

— O nie, pozostaje pod opieką dobrego lekarza.

— Jaką kurację zalecił?

— Nie, powiedz al, że nerwowość jest objawem starzenia się.

Żona: — Nie pójdę z tobą do kawiarni! W tym kapeluszu nie mogę się pokazywać ludziom.
Mąż: — To chodźmy do ogrodu zoologicznego.

— Myślę rzadko, ale gdy myślę, myślę tylko o Pani.
(Le Rire).

— Jak tylko ten lotr ożenił się z moją córką napompował mnie na 5.000 złotych.

— I nic nie odzyskałaś zpowrotem?

— Owszem. Córkę!

— Dawniej nie piłeś wcale wódki, dlaczego pijesz teraz, gdy jesteś chory?

— Doktor pozwolił mi pić jeden kieliszek dziennie.

Mąż: — Znowu nowa suknia? Zastanów się! Skąd mam brać tyle pieniędzy, aby ci jedną za drugą suknię sprawić?

Żona: — Nie wyszłam za ciebie zamaż, aby ci udzielać porad finansowych.

Trzeba charakteru i doprawdy polskiego polotu, by się od trucizny obronić... Młodzież, która takie piekło przeszła, do wielkich czynów jest zdolna.

I przekonany jestem, że niema walki, którejby młodzież polska nie wygrała!

Wy młodzi bojownicy! Wy młodzi rycerze, jaśni synowie Narodu Polskiego, szukajcie Wasze szeregi, podwojcie szeregi Wasze! Wszyscy skupiać w tych szeregach się muszą.

Polska Rośnie! Ostatniego trzeba wzięść! Chodź bracie z nami. Tyś z tej samej krwi, co i my. Przyjźdź!

Jeśliś nie szedł, gdy była bieda, gdy była nędza, gdy Naród Polski zapomniany był, to przyjźdź teraz, nawróć, gdy Polska rośnie, potężnieje w mocarstwową przyszłość.

Jakaż to radość, z tym Narodem, co mocarstwem się staje, w jutro promienne iść!

Przyjźdź! Naród nasz rośnie!

I kjedykolwiek by na apel stanąć było trzeba, gotowi stanąć musimy. Na dzień szczęścia i przeznaczenia, od Boga wyznaczony!

„Bądźmy gotowi, weseli i dumni, bo jesteśmy, Bogu dzięki, Polakami!”

„Nietylko na tysiąclecie, lecz na całą wieczność...”

Herman — Widukind — Hitler

W miejscowości hanowerskiej Werden odbył się obchód na cześć księcia Widukinda, wodza plemienia saskiego, który w roku 782 poległ w walce przeciw Karolowi Wielkiemu. W czasie manifestacji na polach, gdzie zwycięski król Franków wyciął w pień 4500 sasów, wygłosił przemówienie dr. Alfred Rosenberg, sławiąc Widukinda jako „wieczny symbol bohaterskiego oporu przeciw uciskowi”, i oświadczył, że Niemcy dziś powrócili do ideałów Hermana, wodza Etrusków, który rozgromił legjony rzymskie.

Obcięte palce jako wygrana w karty

Z ponurych tajemnic białej trucizny

Wpływ, jaki wywiera na duszę i ciało człowieka morfina, czy kokaína godny jest zastanowienia i uwagi. Według obserwacji lekarzy stwierdzono, że choroby umysłowo-fizyczne powstają zarówno od używania morfiny, jak i od zbyt gwałtownego powstrzymania się od raz nabytego nałogu.

W Chinach niemal wszyscy używają morfiny, a żołnierzom annamskim z urzędu wydzielano pewną porcję opium, jak w europejskich armjach kawę. Z Azji zwyczaj morfinizacji się przeniósł do Turcji, a stąd do Europy. W Konstantynopolu istnieją specjalne zakłady, służące wyłącznie do oddawania się rozkoszemu odurzeniu mcfiną czy kokaíną. W krajach europejskich szybko zwyczaj ten znalazł naśladowców, tak, że państwa musiały wydawać specjalne ustawy zabraniające sprzedaży narkotyków.

Stan normalny nalogowego morfinyści określić można jako paraliż woli i zgłuszenie w sobie własnego „ja”. Jednocześnie spostrzeć się daje znaczne przytępienie zmysłu moralnego.

Morfiniści łatwo popełniają zbrodnie. Chińczycy, którzy obok nałogu zażywania opium, są namiętnymi graczami, dochodzą do takich ostateczności, że po przegraniu ubrania, koszuli, żony i dziecka — stawiają na kartę własne palce i obcinają je w razie przegranej.

Drugą znaną cechą narkomanów jest nieprzemyślany pociąg do kłamstwa.

W szynkach na Dalekim Wschodzie widzieć można Malajów, jak odurzeni morfina, przegrawszy ostatnie zarobione pieniądze — do-

Nie pozwolimy bezcześcić nazwisk naszych bohaterów!

Weterani amerykańscy w obronie Kościuszki i Pułaskiego

Jak wiadomo w Ameryce ukazały się filmy bezczeszcząco pamięć bohaterów polskich, którzy walczyli za wolność Ameryki

Gdy sprawa zniesławienia nazwisk Kościuszki i Pułaskiego doszła do wiadomości weteranów armji amerykańskiej, dowódca 28-ej dywizji, płk. Shenkel, udał się do Waszyngtonu, aby tam złożyć protest przeciwko profanacji nazwisk bohaterów, drogiej zarówno Polakom, jak i Amerykanom. Równocześnie złożył płk. Shenkel członkom kongresu sprawozdanie o licznych udziałach polskich ochotników w armji amerykańskiej podczas wojny świątowej i zwrócił uwagę

na fakt, że pierwszym żołnierzem armji Stanów Zjednoczonych, który poległ na polach Francji, był Polak ze stanu Pensylwania.

Prasa amerykańska naogół okazała wielkie zainteresowanie wiadomością Pat'a o zakazie wyświetlania w Polsce filmów tych firm amerykańskich, które wyprodukowały filmy, zniesławiające Polskę. Szereg dzienników pochwała wydanie zakazu, podkreślając, że analogiczne obrażenie dumy amerykańskiej przez jakąś zagraniczną firmę spotkałoby się tutaj z daleko ostrzejszą reakcją.

Dwóch b. ministrów oświaty włoskich na indeksie

„Osservatore Romano” ogłasza dwa dekrety kongregacji świętego Officium zamieszczające na indeksie wszystko dzieła Benedetto Croce oraz wszystkie dzieła prof. Janą Gentile.

Dekrety wywołały w Rzymie zrozumięte wrażenie i zainteresowanie. Ben. Croce cieszył się od lat opinią najwybitniejszego filozofa, krytyka i historyka włoskiego z okresu liberal-

nego. B. Croce był mianowany senatorem w roku 1910, ale obecnie w polityce udziału nie bierze, należąc do nielicznej grupy senatorów opozycyjnych. B. Croce pracuje wyłącznie naukowo. Był on ministrem oświaty w 5-ym gabinecie liberalnym Giolittiego.

Prof. Jan Gentile uchodzi za najwybitniejszego filozofa i teoetyka reżimu faszystowskiego. Gentile był ministrem oświaty w latach 1922—1924 i zapisał się w dziejach faszystów, jako reformator szkolnictwa w duchu faszystowskim. W roku 1922 Gentile został mianowany senatorem. Prof. Gentile opublikował bardzo liczne dzieła filozoficzne. Wykładał na uniwersytecie w Neapolu, Pizie i Rzymie. Obecnie sen. Gentile m. in. piastuje godność prezesa faszystowskiego Instytutu Kultury.

Trzecia grupa korporacji faszystowskich powołana do życia

W Rzymie ukazał się nowy dekret, powołujący do życia trzecią grupę korporacji. Korporacje to w liczbie sześciu, podzielone są na następujące działy: ubezpieczenia, wolne zawody i sztuka, komunikacja morska i powietrzna, komunikacja wewnętrzna czyli lądowa, przedstawienia i widowiska, wreszcie hotele i ustrzowska

Wobec powołania do życia wszystkich korporacji w liczbie 22, nastąpi obecnie reorganizacja konfederacji pracodawców i pracobiorców. Ljezbą tych konfederacji zostanie zmniejszona, a funkcje ich w poważnej mierze przekazane będą korporacjom

W kilku wierszach

Dwie wielkie firmy AMERYKANSKIE rozpoczęły budowę fabryki pneumatyków ze sztucznego kauczuku. Kauczuk ten posiada te same własności, co kauczuk naturalny.

Ojciec słynnego bandyty, wlamywacz i mordercy Dillingera spokojny farmer ze stanu INDIANA w U. S. A., otrzymał od przedsiębiorcy zabaw ludowych na „Coney Island” ofertę na „występie gościnne”, przyzem stare mu rolnikowi ofiarowano 500 dolarów tygodniowego wynagrodzenia. Staruszek odpowiedział, że musi się namyśleć, czy mu się to „opłaci”.

Najstarszą w świecie ochrząstka jest p. Marja Savage. Niedawno temu ukończyła 26 sezon w Operze Metropolitan w NEW JORKU. Madame Savage rozpoczęła karierę swą przed 47-miu laty w Namur w Belgji, jako chórzystka operowa, i z iście kobiecą niedokładnością podaje wiek swój mówiąc, iż liczy „od 66-ciu do 70-ciu lat”.

Szach perski i prezydent republiki tureckiej dokonali w okolicach SMYRNY inspekcji oddziałów wojskowych, poczem objeli wspólnie dowództwo manewrami, w czasie których zwrócili główną uwagę na ataki powietrzne.

W stosunkach sowiecko - japońskich zazna czyło się ponownie poważne napięcie. Ostatnio aresztowano w TOKJO jednego z wybitnych członków towarzystwa kulturalnego zbieżenia sowiecko - japońskiego.

Do KOLONJI przybył król Sjamu Prajadipok z małżonką oraz świtą. Oboje królestwo udają się do Danji na zaproszenie duńskiej rodziny królewskiej.

Okolo 200 żydów obywateli fińskich podpisało i złożyło rządowi fińskiemu memoriał, wzywający rząd FINSKI do użycia wszystkich wpływów w Lidze Narodów w kierunku uczyniwiścięcia przyznanych żydom praw w sprawie kolonizacji i osiedlania w Palestynie. Ogólna liczba żydów w Finlandji wynosi ok. 1900 osób.

W Hiszpanji w okolicy XERES, na terenie pewnej fermy pod nazwą „Pennala” pewien rolnik wykopał szczytkę antycznego sarkofagu kamiennego, posiadającego wielką wartość archeologiczną.

Z LILLE wyjechała do Polski grupa 60-ciu harcerzy polskich, którzy odbędą w kraju kursa dokształcające dla drużynowych oraz wezmą udział w Olimpiadzie Wychodźczej w sierpniu. Harcerze polscy z Lille zabawią w Polsce okolo 6-ciu tygodni.

We wszystkich ŁOTEWSKICH garnizonach wojskowych obchodzona była uroczystość 15-ta rocznica walk, stoczonych w roku 1919 przez lotewską armję ochotniczą i oddziały estońskie z niemiecką Landwehra.

Lampa kwarcowa w służbie śledczej

Decydującą rolę przy dochodzeniach policyjnych i sądowych w wypadkach fałszerstwa dokumentów, czeków, weksli, stomp i znaczków pocztowych, odgrywają rzeczoznawcy pism.

Zawód ten osiągnął dziś taki stopień doskonałości, że najrozumnaisi fałszerze mają sporo trudności z wynajdywaniem ciągle czegoś nowego, czegoby jeszcze nie znali ich przeciwnicy. Rzeczoznawcy pisma dysponują dziś dużemi laboratorjami, zaopatrzonymi w najnowsze środki techniczne, w których najroznorodniejsze szczegóły, aż do najdrobniejszych, wyciągane są na światło dzienne.

Jeden z rzeczoznawców, Juljusz Fiselhof, wygłosił ostatnio w Wiedniu odczyt przed audytorjum, złożonym z fachowców. W odczytciu tym przedemonstrował poglądowo metody odkrywania

fałszerstw dokumentów i znaczków pocztowych, oraz wskazał, w jaki sposób utajone pisma stają się czytelne.

W pracy odgrywa główną rolę lampa kwarcowa. Jest to źródło światła, wysyłającego promienie dla oka niewidzialne. Te niewidzialne promienie ultrafioletowe czynią widoczną wszelkie zmiany, korektury, dodatki, wydrapania i t. p.

Prelegent przedemonstrował działanie tej nowej lampy kwarcowej słuchaczom. Wszyscy obecni mogli łatwo rozróżnić oryginał od fałszyfikatu.

Bardzo ciekawy był list pewnego więźnia, pisany w celi do jednego z krownych. Za tekstem, pisany zwyczajnym atramentem, wyłoniło się pod działaniem lampy kwarcowej zdanie końcowe, przedtem niewidoczne.

Uroda i zdrowie

Racjonalne korzystanie z promieni słońca

Jak należy korzystać z słońca, żeby skorzystać z pełnego jego działania, a jednak skóry naszej nie narazić na szkodę?

Nasamprzód zastanowimy się, gdzie należy urządzić sobie taką kąpiel, bo zrozumieliśmy, że nie każdy z nas ma tyle czasu do dyspozycji, żeby się wybrać na plażę nad Wisłą względnie wyjechać nad morze. Najlepszym miejscem bezsprzecznie pozostaje plaża piaszczysta lub łączka nad rzeką, czy jeziorem, czy stawem. Jednakże kąpiel słoneczną można urządzić sobie również dobrze na balkonie, w ogródku małym, na dachu. Mając kilka miejsc do dyspozycji, wybierzemy takie miejsce, gdzie jest najmniej kurzu i sadzy, gdzie jednym słowem powietrze jest czyste. Najkorzystniejsza jest plaża nad wodą rzek czy jezior, gdzie mamy czyste powietrze. Promienie słoneczne załamują się o lustro powierzchni wody i jako promienie odbite działają na naszą skórę, wzmagając działanie słońca. To tłumaczy nam, że w lecie w dzień pamy bez słońca, kiedy powietrze słnie nasycone jest parą wodną można się istotnie opalić, — choć słońce nie świeci na nie bezpośrednio! Promienie słoneczne padające poprzez chmury na poszczególne kropelki pary wodnej, zostają załamane i jako odbite padają na skórę. Kąpiel słoneczną stosować można również w przestrzeniach zamkniętych, a więc w pokojach, na werandzie oszklonej, gdzie promienie słoneczne dochodzą do nas poprzez szyby okien. Działanie jest tu naprawdę o wiele słabsze i redukuje się niemal tylko do działania promieni ciepłych. Takie kąpiele słoneczne można już rozpocząć wczesną wiosną, a więc już z początkiem marca, kiedy promienie słoneczne są najbliższe ziemi, a więc są najsilniejsze pod względem działania chemicznego. W tym czasie korzystanie ze zbawiennego wpływu tych promieni możemy uskutecznić tylko za szybami naszych okien, gdyż chłód i wiatry na Pomorzu nie pozwalają nam na nasświetlanie się na wolnym powietrzu, nawet przez chwilę. Możemy w dni cieplejsze uchylić okna, aby był dostęp świeżego powietrza. Pierwsze promienie słoneczne, które padają pod ostrym kątem na naszą ziemię są najsłabsze i pod ich wpływem występują właśnie te pierwsze piegi na skórze twarzy. Również dobrze możemy urządzić sobie miejsce do nasświetlenia się na dachu, tylko wtedy, kiedy mamy tę pewność, że miejsce to chronione jest od silnych wiatrów: od sadzy, padającej z otaczających kominów. W Ameryce nowoczesne domy mają dachy przystosowane do tego celu. I u nas zaprowadza się tu: ówde ten sposób wykorzystywania dachu.

Teraz z kolei zastanowimy się jak długo należy korzystać z słońca, w jakiej pozycji ciała i w jakim ubiorze.

Już dzisiaj, w erze rozwoju kultury ciała, długo nie potrzebujemy się zatrzymywać nad ubiorem do kąpiele słonecznej. Dzisiaj kultura ciała tak dalece się posunęła, że samo przejście się rozumie, że do kąpiele słonecznej trzeba być najswobodniej ubranym, wzgl. jak najwięcej rozbranzym, żeby słońce nasze ciało mogło taktycznie nasświetlić, a nie tylko nagrząć, a powtórze, żeby powierzchnia skóry mogła swobodnie parować, żebyśmy mogli skórę wycierać z potu. A więc będzie to kostium kąpielowy, czy lekka koszulka sportowa, czy ubiór specjalnie sportowy, t. zw. „short”. Jest to bardzo higieniczny strój, wykonany z grubego, niegniotącego się płótna. W takich strojach można swobodnie oddechać nie tylko płuca, ale i całe ciało.

Należy też pamiętać o zastonięciu głowy przed bezpośrednim działaniem promieni słonecznych, bądź to parasolką, bądź to przez rozpięcie namiotu. Nakładanie na głowę kapelusza, czy czepka jest niewłaściwe, gdy skóra głowy potrzebuje również swobody, by oddychać, potrzebuje również powietrza i słońca. Głowę jednakże od promieni chronić musimy, raz dla włosów samych, gdyż włos na słońcu traci swą barwę właściwą, plowieje, a powtórze dlatego, że pod wpływem silnych promieni słonecznych może wystąpić ból głowy, zawroty głowy, sensacje ze strony serca w postaci kołatania lub bicia serca. Osobom wrażliwym zaleca się nawet zimny kompres na głowę podczas kąpiele słonecznej. Osobom słabowitym, chorowitym węgiel, będącym w rekonwalescencji zaleca się odbywanie kąpiele w półcieniu. Dobrze jest również, jeśli takie osoby korzystają najpierw z kąpiele powietrznej i powoli przechodzą do kąpiele słonecznej.

Dla ochrony oczu przed jaskrawym promieniami słonecznymi również polecenia godna jest zastona w postaci okularów ciemnych o szkła

niebieskim lub brązowym. Parasolka całkowicie wystarczy osobom, które muszą chronić głowę przed słońcem, jednakże osoby, które tego nie potrzebują, a nie chcą stosować okularów ze względu na obwódkę, powielającą naskutków opalenia się skóry otaczającej, można tylko radzić odwrócić głowę i nasświetlić najpierw plecy. Szczególnie osoby z chorobami ocznymi, lub skłonne do podrażnień oczu pod wpływem działania słońca czy muszą chronić oczy przed słońcem.

Jeśli chodzi o czas nasświetlania się, to ogółem nadużywa słońca. Wiadomo, że lampa kwarcowa czy solux bywają stosowane według określonego przez lekarza czasu, i że nieprzeestreganie tego czasu prowadzi do niekiedy dotkliwego oparzenia skóry. Celem umyślnego wywołania rumienia na skórze w celach leczniczych czas nasświetlania przedłuża się poza zwykłą normę. Dzieje się to pod kontrolą lekarza który uprzednio przekonał się o wrażli-

wości skóry danej osoby na działanie swej lampy.

Słońce musi być również dawkowane, zwłaszcza, jeśli nie chcemy opałać się za silnie, lub jeśli chcemy uniknąć przykrych dla siebie następstw. Inaczej też działa słońce, jeśli w chwili opalenia się jesteśmy w ruchu, np. na wycieczce, a inaczej, jeśli specjalnie wystawiamy nasze ciało na promieniowanie słoneczne. Niejednokrotnie kąpiel powietrza powinna poprzedzić kąpiel słoneczną. Do słońca trzeba się przyzwyczaić, trzeba stopniowo coraz dłużej się nasświetlać, trzeba promienie słoneczne dawkować i traktować je jako lekarstwo. Na szczęście w XX. stuleciu doceniamy skuteczność słońca i nasza młodzież wychowuje się w duchu korzystania ze wszystkiego co nam przyroda daje. Mam tu na myśli wszystkie sporty na wolnym powietrzu.

Pod stopniowaniem nasświetlania się rozumiemy, że stopniowo codziennie o kilka minut

Dobrodziejstwa snu

Każda kobieta poświęca wiele czasu na pielęgnowanie swej twarzy; stara się, aby jej skóra była młoda i świeża, oczy posiadały piękny blask... Lecz kremy, masaże, maquillage, to nie wystarcza! Aby posiadać ładny wygląd zewnętrzny trzeba się czuć dobrze fizycznie i moralnie.

Czy, aby być piękną wystarczające jest pilne śledzenie mody i bezwzględne zastosowanie się do pokazów? Niel! Przedewszystkiem należy dobrze poznać swój organizm: dawać mu to, co jest dla niego konieczne. Na pierwszym miejscu stoi sen. Często się zdarza że niemamy na niego czasu. Uczyć się, pracować troszkę dłużej, grać w brydża, kiedy, jak nie w nocy. A potem piękna pani dziwi się czemu jej oczy są matowe, czemu powieki ciężkie i na twarzy pojawiają się drobne zmarszczki.

Każdej kobiecie potrzebny jest najmniej ośmiogodzinny sen. Są panie, które po upływie siedmiu godzin dostatecznie są wypoczęte, lecz dla innych jest konieczny sen dziewięciogodzinny. To nie znaczy, że można przeleżeć osiem godzin w łóżku z książką w ręku, należy je przespaci zdrowym snem bez marzeń, mocno, jak małe dziecko.

Trzeba dobrze poznać potrzebę snu we własnym organizmie; w tem mieści się główna tajemnica piękności.

nym organizmie; w tem mieści się główna tajemnica piękności.

Jeśli się ma czas wolny, spać na zapas, napewno kiedyś się on przyda!

Jeśli piękna pani wiele bywa, i po całym szeregu obowiązkowych wizyt czuje, że wygląd jej jest mniej świeży, niżby chciała, powinna sobie rozsądnie ułożyć program wieczorów. Dwa dni w tygodniu nie wychodzić nigdzie wieczorami z domu i wyspać się porządnie, pamiętając jednak o tem, że sen najzdrowszy jest przed północą. Zdrowy i wypoczęty wygląd wynagrodzi, aż nadto wątpliwą stratę dwu opuszczonych wieczorów na dusznym dancingu.

Wiele pań skarży się na to, że nie mogą wcale zasnąć. Krótki, piesz spacer wroży zdrowy sen.

Toaletę wieczorową należy robić błyskawicznie, gdyż rozleniwione ruchy napewno spędzą nam sen z powiek.

Głębokie oddychanie przy otwartym oknie, kilka krótkich ćwiczeń; są również bardzo wskazane i pożyteczne.

Jest bardzo szkodliwe dla oczu i nerwów czytać przed zaśnięciem. Jeśli pani zasnąć nie może, nie powinna leżeć w łóżku; kilka ruchów gimnastycznych lepiej pomoże, niż bezcelowe przewracanie się z boku na bok.

Od lat 35 ude!katnia cere Mydło Bebe Szofmana

Skąd się wzięły lody?

Ochłodę spragnionych podczas upałów letnich — lody, wynalazł Włoch nazwiskiem Cultelli, uczeń cukierniowy Cultelli łamał sobie głowę nad wynalezieniem jakiegoś nowego przysmaku. Pewnego lata skwarne wpadł mu do głowy pomysł wyspania miłko utluczonego lodu do wody z sokiem; powodzenie zimnego, chłodzącego napoju dodało Cultelliemu bodźca do dalszej pracy nad ulepszeniem wynalazku. Zbudowała więc wiadro z podwójnym dnem; pod spodem znajdował się lód tluczony a na górze krem owocowy, który mieszano łąpatką tak długo, aż ulegał zamrożeniu. Tym razem sukces był tak wielki, że Cul-

telli otworzył w Paryżu cukiernię, gdzie jego krem mrożony cieszył się szalonym powodzeniem. A było to w roku 1660. Od tego czasu krem mrożony i lody zdobyły w zwycięskim pochodzie świat cały i w lecie święcą triumfy. W Londynie np. podczas upałów dzienna konsumcja lodów sięga od 1 i pół miliona porcji do 5 milionów i wyżej, zależnie od natężenia upału. Największa z fabryk lodów na świecie, istniejąca w Nowym Jorku, produkuje dziennie podczas skwarnych dni do 4 i pół miliona porcji. Nieco mniej — bo 3 i pół milionów porcji lodów produkuje fabryka w Londynie.

Rady praktyczne

Ubrania wełniane, wyswiecone od częstego użytku, należy zwilżyć, posypać węglanem amonu i prasować przez wilgotną ściereczkę, poczem dobrze wyszokować z włosem. Materiały wełnowe i aksamitne zwilżamy wodą po lewej stronie, dokładnie prostujemy (nie rozciągając!) i prasujemy, lekko przyciskając. Trzeba zwrócić uwagę, aby materiały te były prasowane wzdłuż nitki.

Materiały jedwabne i żorzetowe pierze się w benzynie, wyciera do sucha ręcznikiem i rozkłada na płótnie. Należy to robić z dala od ognia. Następnie rozwiesza się je na dworze, aby benzyna szybko wyparowała.

Aby odróżnić płótno od perkalu należy kawałek materiału zmoczyć dobrą oliwą. Płótno zostanie przezroczyście, a perkał będzie biały i nieprzezroczysty.

Ołów ze względu na trujące działanie jego soli — nie należy się do stosowania w gospodarstwie domowym. W rytki z tlenku ołowu są trujące; nawet wówczas, gdy dostają się do organizmu w nieznacznych ilościach ale stale,

wywołują zatrucie chroniczne, zwane chorobą ołowiczną. Należy unikać past jadalnych i toaletowych, opakowanych w ołów, co, niestety, często jest stosowane, np. przy pastach do zębów tubki często bywają z ołowiu.

Szuflady, które się ciężko otwierają, należy po bokach posmarować suchym mydłem lub kredą krawicką.

Dywany, skrapiane lekkim roztworem soli lub czyszczone wilotną solą, zachowują dłużej świeżość.

Fortepianowe klawisze poźómkle czyści się, przecierając je zwilżoną w spirytusie watą i wycierając następnie suchą watą.

Garnki gliniane i kamienne tracą niemiły zapach po zagotowaniu w nich wody z kilkusetoma kryształkami nadmanganianu potasu i pozostawienia aż do ostygnięcia wody.

Karafki do wody wazonny i butelki nie należy korupkami od jaj, solą lub surowemu; toflam z wodą.

przedłużamy sobie czas kąpiele słonecznej. Rozpoczynamy nasświetlanie od 3—5 minut i codziennie przedłużając nasświetlanie o 5 minut; na 8 dzień nasświetlania się dochodzimy do 40 minut. Nasświetlamy najpierw kończyny dolne, a powoli dochodzimy do tułowia, klatki piersiowej i twarzy. Dla równomiernego opalenia się, dobrze jest zmieniać co jakiś czas położenie danej kończyny lub tułowia. Czas nasświetlania się nie powinien przekroczyć 1 i pół godz. Nasświetlać się można codziennie lub co 2-gi dzień. Decyduje tu samopoczucie. Jeśli mimo tych ostrożności u osób przewrażliwionych na działanie promieni słonecznych, występują objawy podrażnienia skóry, wtedy trzeba nasświetlanie przerwać do czasu, aż wszystkie objawy podrażnienia miną i wtedy co 2-gi dzień się nasświetlać. Blondynki i osoby rudowłose powinny jeszcze ostrożnie stopniować nasświetlanie, t. zn. powinny rozłożyć sobie stopniowanie na 9 do 12 dni. Osoby słabowite, które naskutek kąpiele słonecznych tracą na wadze, i to powyżej 2 kg. na miesiąc, powinny rzadziej wagi, krócej korzystać z takiej kąpiele. Natomiast osoby otyłe, o ile samopoczucie ich jest dobre, mogą mimo spadku wagi ciała nadal korzystać z kąpiele słonecznej i ruchu na świeżym powietrzu. Wogóle samopoczucie jest najlepszym wskaźnikiem, wskazującym danej osobie, czy jeszcze korzystać ze słońca, czy też nie.

Kąpiel słoneczną powinno się stosować w pozycji leżącej z głową lekko uniesioną. Częstość widuje się na plaży, że dla silniejszego opalenia się panie zanurzają się po kilka razy w wodzie. Jakkolwiek po kąpiele słonecznej natrysk czy kąpiel wodna jest wskazana, to jednak nie można tego powtarzać często, gdyż w ten sposób osłabia się organizm; a wskutek zaś wzmoczonego parowania powierzchni ciała, naraża się taka osoba na przeziębienie. Natrysk może mieć temperaturę 20—25° C, a osoby zdrowe mogą się po nasświetlaniu wykapać nawet w wodzie rzecznej lub morskiej o t. 14—15° C. Po dokładnym obtarciu ciała po takiej kąpiele trzeba wypocząć w cieniu, unikając naturalnie przewiewów. Kąpiele słonecznej nie zaleca się stosować na czczo, albo natychmiast po jedzeniu. Musi być przerwa między przyjmowaniem pokarmu a kąpielą słoneczną conajmniej 1—2 godzin, zależnie od tego, czy posiłek był obfity, czy mniej obfity. Najlepszą porą dnia do używania kąpiele słonecznej stanowi czas między 8—12 rano. Kąpiel słoneczną nie powinno się stosować dłużej niż 1 i pół godz. Jednakże można taką kąpiel uzupełnić i przedłużyć kilkugodzienną kąpielą powietrzną w cieniu.

Dr. Irena Jaranowska-Skowrońska.

Moda

Elegancka pani nosi:
 ... jasne suknie z materiałów gładkich lub wzorzystych o lekkim desenie z arabskimi; dra perje wokół szyi, wyrzucane bufiaste rękawy pół-długie, prostą obcisłą spódnicę.
 ... aby przytrzymała kapelusze o płaskiej głowie służą krótkie szpilki zakończone kolorową kulka.
 ... do sukien białych i do spódnic golfowych zakieci bez kołnierza, w kolorze jaskrawym, zapięty na rząd dużych guzików.
 ... swetry z białej włóczki, o bardzo prostym kroju, nakładane na spódnicę, z paskiem ze skóry.
 ... na kapeluszach popołudniowych przybrania z kwiatów, udrapowane z przodu główki.
 ... rękawiczki, opaska na kapeluszu, krawatkę z ciemnego materiału w białe groszki, stanowiące zabawny kontrast z jasnym kostiumem z welny lub ze lnu.
 ... proste swetry z inicjałami ze skóry lub futra.
 ... plisowane, wąskie falbanki wokół trenu sukni wieczorowej
 ... wieczorem okrycia o różnym fasonie z dowolnego materiału; falista „kap” — narzutkę z jaskrawej tafty; długi płaszcz z ciemnego jedwabiu o rękawach krótkich, a szerokich; pe lerynkę półdługą z piórek ciętych bardzo krótko.
 ... w mieście i na plaży sandalki na płaskich obcasach ze skórki anty! lekkie i chłodne, wygodne do noszenia w dnie gorące.
 ... sportową kurtkę zarzuconą niedbale na ramiona niczem nie przytłuczona.

Paniom na ucho...

W starożytnym Rzymie używano okruchy chleba rozmoczone w ciepłym mleku jako krem do twarzy, na wydelikatnienie cery. Może spróbujemy?

Bąble po komarach: smarować roztworem amonjaku i mentolu, o nie jednak bąbel został rozdrapany do krwi, stosować stabilizowaną wodą utlenioną

Przemysł, Handel, Rolnictwo, Rzemiosło, Finanse

Inż. A. DZIEDZIUL,

Prezes Stałej Delegacji Zrzeszeń Przemysłowców Ceramicznych R. P.

I. Polski Kongres Ceramiczny

Dnia 29 i 30 czerwca r. b. odbędzie się w Krakowie w lokalu Izby Przemysłowo-Handlowej I Kongres Ceramiczny, poraz pierwszy urządzany w odrodzonej Polsce. Ma on na celu zadokumentowanie postulatów i dążeń przemysłu ceramicznego, który dotąd pozostawał w cieniu i nie miał możliwości wystąpić na szerszym forum publicznym. Depresja gospodarcza, szczególnie w latach 1931—32, kiedy to większość zakładów ceramicznych była nieczynna, specjalnie silnie uderzyła w ten przemysł. Dziś gdy nastąpiło pewne ożywienie na rynku budowlanym i ceramicznym, przemysłowcy ceramiczni zbierają się, by nawiązać bliższy kontakt z przemysłem budowlanym i sferami miarodajnymi. Niezrozumienie potrzeb tego przemysłu przez szerszy ogół przy jednoczesnym forsowaniu zniżek na wyroby ceramiczne ad infinitum, doprowadzić może do zupełnego upadku tego ważnego dla życia gospodarczego Polski przemysłu, reprezentującego około 2.300 cegiełń, zatrudniających do 40.000 pracowników.

Nierównomierne i niekorzystne terytorjalne rozmieszczenie cegiełń na terenie kraju — przy gęstej sieci wielkich zakładów w byłej dzielnicy pruskiej oraz na Górnym Śląsku, a przy niewielkiej ilości cegiełń przez ważne połowy na wschodzie kraju stwarza sytuację, że tam, gdzie cegła gwałtownie potrzebna jest dla rozbudowy, mianowicie na Wschodzie, niema cegiełń, natomiast na dostatecznie zabudowanym Zachodzie — jest ich nadmiar. Wysokie koszty przewozu nie pozwalają dotąd na zasilanie wschodu cegłą z zachodu i tamują w ten sposób rozbudowę tych połaci kraju, które najbardziej jej potrzebują. To też, wobec niemożliwości przeniesienia zakładów z zachodu na wschód, głównym postulatem przemysłu ceramicznego jest konieczność uzyskania dalekosiężnych obniżek taryf kolejowych na wyroby ceramiczne.

Drugim zasadniczym postulatem cegielnictwa jest znowelizowanie ustawy o czasie pracy w przemyśle w tym sensie, by dać możliwość pracować w cegielniach w ciągu sezonu (od 7—8 miesięcy) pełną parą.

A poza tem niezwykle ważną sprawą dla rozwoju budownictwa jest zrationalizowanie sposobów budowania i użycia cegły w budownictwie. W tym czasie, kiedy wszystkie kulturalne kraje świata zdecydowanie przeszły na z jednej strony mniejsze grubości murów, z drugiej zaś na coraz szersze zastosowanie w budownictwie wszelkiego rodzaju dziurawek i pustaków ceglanych, pozwalających szybko i taniej budować, Polska jeszcze nadal buduje prawie wyłącznie z cegły pełnej — ciężkiej, droższej i powoli wysychającej oraz stosuje, szczególnie w centralnych województwach i na wschodzie tak znaczne grubości murów, które niczem nie są uzasadnione. I w tym kierunku kongres postara się zademonstrować sposoby tańszego i racjonalniejszego budownictwa.

Poruszone jeszcze zostaną sprawy orga-

nizacyjne i nowe możliwości łączenia z nową ustawą przemysłową, przewidującą przymusowe należenie do zrzeszeń branżowych. Brak zrozumienia dla pracy organizacyjnej jest specjalnie wielki wśród dużej masy ceglarzy i zadaniem kongresu będzie ustalić czy należy dążyć w kierunku skorzystania z możliwości, które nadaje zrzeszeniom nowa ustawa przemysłowa.

Na kongresie wygłosi odczyt na temat „B. G. K. a budownictwo mieszkaniowe” p. dyr. dr. T. Garbusiński, co ze wszech miar powitać należy, bowiem specjalnie doniosłą rolę odgrywa w budownictwie owoce działalności B. G. K. Poza tem wygłoszonych zostanie szereg referatów interesujących przemysł ceramiczny.

Pierwsza ta rewja przemysłu ceramicznego w odrodzonej Polsce zgromadzi niewątpliwie w starym Krakowie pokazań ilość ceramików polskich, którzy w ten sposób będą mogli zadokumentować swoje zainteresowanie dla spraw fachowych i organizacyjnych i zająć odpowiednie stanowisko w sprawach ich blisko dotyczących.

Komunalne Kasy Oszczędności a akcja potanienia kredytu

Samorządne obniżenie stopy procentowej. — Najbliższe posiedzenie Związku Związków KKO.

W ogólnej akcji obniżenia kosztów kredytu wybitny udział biorą również Komunalne Kasy Oszczędności, które jako źródło drobnego lecz w ogólnych rozmiarach dość znacznego kredytu odgrywają na rynku pieniężnym bardzo ważną rolę.

Akcja obniżania kosztów kredytu rozwija się w kasach od dłuższego czasu samorzutnie w ścisłej zależności od rynków miejscowych i akumulacji kapitału oszczędnościowego oraz zależnie od siły i stanu poszczególnych kas. Uchwały zaś związków komunalnych kas

oszczędności, powzięto — podkreślić należy — w myśl intencji, lecz bez nacisku państwowych władz nadzorczych — zwracają szczególną uwagę na konieczność ciągłego wysiłku kas w kierunku redukcji stopy procentowej od wszelkiego rodzaju kredytów.

Wynikiem tej akcji jest następujące kształtowanie się w chwili obecnej stopy procentowej od udzielanych przez K. K. O. kredytów:

Na zachodzie — specjalnie na terenie województwa śląskiego i krakowskiego — stopa procentowa, pobierana przez większe kasy, waha się od 6 i pół do 8 procent, na południu i w centralnych województwach stawki procentowe największych kas wahają się od 7 do 8 i pół procent, dochodząc wyjątkowo dla niektórych operacji do 9 procent, zaś tylko najmniejsze i najsłabsze kasy, specjalnie w województwach wschodnich, trzymają się jeszcze stawek maksymalnych — dozwolonych przez Ministerstwo Skarbu.

W niektórych okręgach już dziś maksymalna stopa procentowa, pobierana od kredytów przez wszystkie kasy, nie przekracza 7 i pół procent, a nawet 6 procent.

Jedynie kasy w miejscowościach o słabym rozwoju kapitalizacji i posiadające dużą część zamrożonych kredytów, muszą na jakiś czas pozostać na szarym końcu w akcji potanienia kredytu.

Jeżeli jeszcze się doda, że odnośnie do zadłużenia rolnictwa przez zawieranie układów konwersyjnych obniża się oprocentowanie tego zadłużenia do 6 1/2 procent — to będziemy mieli jasny obraz tych wysiłków, jakie w miarę swych realnych możliwości przedsiębiorcy kasy oszczędności dla zrealizowania dążeń do racjonalnego obniżenia ciężaru zadłużenia do granic możliwych.

Sytuacja gospodarcza Polski w maju rb.

Miesiąc ubiegły — według charakterystyki Banku Gospodarstwa Krajowego — nie przyniósł żadnej poważniejszej zmiany w kształtowaniu się sytuacji gospodarczej Polski.

Oznaki poprawy

Orzeźwiająca się nadal bądź we wzroście produkcji, bądź w mniejszym niż w poprzednich latach sezonowym spadku wytwórczości i obrotów. Poprawa ta wiąże się z postępującym zatrudnieniem tezauryzowanych dotychczas kapitałów — głównie w rudownictwie mieszkaniowym. Hamująco na wzrost obrotów działa niewspółmierność poziomu cen niektórych artykułów oraz wysokie koszty przewozu.

W ostatnim czasie dąży się zauważyć tendencje do podnoszenia cen niektórych artykułów przemysłowych. Czynnikiem hamującym rozwój obrotów handlowych jest również nadal

sytuacja rolnictwa.

Na rynku pieniężnym płynność instytucyj kred. zwiększyła się dzięki dalszemu przyrostowi środków obrotowych przy równoczesnym spadku kredytów. Brak odpowiedniego materiału dyskontowego odczuwa się nadal, co powoduje

spadek stopy dyskontowej

na rynku pozabankowym. Również banki stosują niższe stawki dyskontowe przy kredycie krótkoterminowym, nieprzekraczającym 3 miesięcy, nie angażując się jednak w kredycie dłuższejterminowym, na który istnieje duże zapotrzebowanie. Powściągliwość banków przy udzielaniu kredytów dłuższejterminowych i kredytów otwartych tłumaczy się niedostateczną jeszcze wypłacalnością kredytobiorców.

Płatność weksli handlowych

była stosunkowo dobra, natomiast w portfelach weksli przemysłowych i rolniczych występuje dość wysoki jeszcze odsetek protestów.

Sytuacja na rynku artykułów rolowych uległa o tyle zmianie na lepsze, że

wyższe ceny zbóż,

osiągnięte w drugiej połowie maja: na początku czerwca, utrzymują się nadal. Mniej

korzystnie natomiast kształtowały się ceny artykułów hodowlanych, zwłaszcza trzody chlewnej. Eksport zbóż nieco się obniżył, był jednak nadal dość duży, wywóz zaś artykułów hodowlanych pozostał niewielki.

Stan zasiewów

przedstawił się mniej korzystnie zarówno w stosunku do poprzedniego miesiąca jak zwłaszcza, w porównaniu z rokiem ubiegłym.

Tendencja zwykła w produkcji przemysłowej została utrzymana, występując zwłaszcza w gałęziach pracujących dla ruchu inwestycyjno - budowlanego. Dalsza poprawa zatrudnienia i zbytu zaznaczyła się przedewszystkiem

w hutnictwie żelaznym,

a pozatem w przemyśle metalowo - przetwórczym, drzewnym i mineralnym.

Wywóz wyrobów hutniczych oraz drzewa i materiałów drzewnych osiągnął w maju poważniejszą zwykłą

Wydobycie węgla

doznało niewielkiego stosunkowo sezonowego spadku. Zbyt węgla został utrzymany na poziomie znacznie wyższym niż przed rokiem. W przemyśle włókienniczym ożywiły się przejściowo obroty bawełnianymi towarami sezonowymi, w dziale wełnianym zaś, zwłaszcza w zakładach tkackich, trwał normalny spokój międzysezonowy.

Stan zatrudnienia

przemysłu chemicznego został naogół utrzymany z wyjątkiem wyrobu nawozów sztucznych, który ze względów sezonowych był mniejszy.

Obroty handlowe pozostały dość wysokie i nie wykazują spadku, jak to było jeszcze przed rokiem. Wartość wymiany towarowej z zagranicą wzrosła po stronie wywozu, wskutek czego

saldo dodatnie bilansu handlowego

niewiele się zwiększyło.

Stan zatrudnienia wzrastał nadal i podniósł się powyżej liczby zatrudnionych rolników z przed roku, co przyczyniło się do dalszego spadku bezrobocia.

Wiadomości gospodarcze Krajowe

ROKOWANIA HANDLOWE Z ANGLIĄ.

W środę 27 bm. rozpoczynają się w Londynie rokowania w sprawie zawarcia traktatu handlowego polsko - angielskiego. Delegacja polska udająca się na te rokowania pod przewodnictwem dyrektora Departamentu Handlowego w M. P. i H. p. M. Sokolowskiego, wyjechała już z Warszawy.

WĘGIEL ZA CZĘŚCI SAMOCHODOWE.

Kopalnie śląskie z dniem 1 października rb. zaczną dostarczać kolejom włoskim węgiel polski, jako kompensatę za dostawy części samochodowych, nadsyłanych dla Państwowych Zakładów Inżynierji przez Tow. Fiat w Turynie. Ogółem dostarczonych ma być około 380.000 ton węgla wartości około 6 milionów złotych.

PRZEDSTAWICIELSTWO WĘGIERSKIE GO INSTYTUTU HANDLU ZAGRANICZNEGO W WARSZAWIE.

Jak się dowiadujemy — Węgierski Instytut Handlu Zagranicznego postanowił złożyć własne przedstawicielstwo w Warszawie, podobnie jak jest to już od dłuższego czasu w wielu stolicach państw Europejskich.

Należy zaznaczyć, że obrót kompensacyjny z Węgrami stale wzrasta. Począwszy od 1 stycznia r. ub. do czerwca rb. obrót ten wyniósł 3,3 milin. zł. w imporcie oraz 3,8 milionów złotych w eksporcie, ostatnio zaś obrót ten zarówno w imporcie jak i w eksporcie wyraża się sumą przeciętnie miliona zł. miesięcznie.

Zagraniczne

HOLENDRZY BUDUJĄ PORT DLA TURCJI.

Rząd turecki udzielił Tow. Budowy Portu w Amsterdamie zamówienia na sporządzenie planów pod budowę i urządzenia portu w pobliżu Stambułu. Projekt ma być ukończony w okresie do 14 miesięcy. Poza tem jedna z firm konstrukcyjnych otrzymała zamówienie na wykonanie projektu budowy stoczni wojennej również pod Stambułem.

MURMAŃSK GDYNIA SOWIETÓW.

Prasa fińska donosi o postępującej w szybkim tempie rozbudowie Murmańska, zarówno pod względem urbanistycznym, jak i przemysłowym. Murmańsk, który przed kilkunastu laty był wioską rybacką, jest obecnie miastem o ludności 90 tys. osób. W najbliższych latach ludność ma osiągnąć liczbę 300 tysięcy. W budowie jest cały szereg fabryk drzewnych i metalowych (żelazo, nikiel i aluminium). Równocześnie ma być prowadzona rozbudowa Murmańska, jako portu handlowego oraz bazy floty rosyjskiej na Morzu Łodowatym.

NIEMCY NIE KUPUJĄ MASŁA ANI JAJ Z LITWY.

Niemcy całkowicie zawiesili import masła i jaj z Litwy. W ciągu ostatnich dni nie kupiły Niemcy na Litwie ani jednego kilograma masła i ani jednego dziesiątka jaj (mały ruch graniczny z powodu zbyt wielkich ograniczeń również nie wchodzi w grę).

Uczniowie w przedsiębiorstwach elektrotechnicznych

Zrzeszenie Koncesjonowanych Firm Instalacyjno - Elektrycznych w Polsce, Oddział Okręgowy w Poznaniu ul. Małeckiego 4 m. 8, prosi rodziców i opiekunów którzy oddali swe dzieci na naukę do przedsiębiorstw elektrotechnicznych, by podali Zrzeszeniu — dla ich własnego dobra — w jakim przedsiębiorstwie jest ich dziecko zatrudnione i czy zawarto prawidłowy kontrakt nauki, w myśl Polskiego Prawa Przemysłowego.

Dowiadujemy się ponadto, że w najbliższym czasie (4—6 lipca) odbędzie się posiedzenie Związku Związków K. K. O., na którym poruszona zostanie sprawa rozważenia możliwości dalszego obniżenia stopy procentowej przez Kasy.

Unormowanie eksportu węgla polskiego do Szwecji

Zawarcie specjalnego układu

Toczące się od dłuższego czasu rokowania pomiędzy importerami szwedzkimi a polskimi eksporterami węgla, zostały zakończone pomyślnym wynikiem. Celem tych rokowań było unormowanie przywozu węgla polskiego na rynek szwedzki w taki sposób, aby ułatwić czynnikiem szwedzkiemu wywiązywanie się z przyjętych zobowiązań wobec Anglii, a z drugiej strony nie wprowadzać konieczności zastosowania środków reglamentacyjnych ze strony rządu szwedzkiego.

Na mocy ośnośnego układu, posiadającego charakter indywidualny, wiążący bezpośrednio dostawców z odbiorcami, — przywóz węgla polskiego do Szwecji obracać się będzie w pewnych stałych granicach, odpowiadających zasadniczo 47 proc. szwedzkiego zapotrzebowania węglowego, z tolerancją przekro-

czenia tej liczby, jak również i ewentualnego jej nieosiągnięcia. W ten sposób węgiel polski utrzymał na rynku szwedzkim parytę eksportową z węglem angielskim.

Układ ten ma donieść znaczenie, gdyż przewiduje racjonalne uporządkowanie cen, przezco węgiel polski poprawi swą sprzedaż. Ważność tego układu sięga połowy roku 1936. Jest on dla obu stron połączony z korzyściami, gdyż Szwecja normuje swój import węgla w taki sposób, aby jej zapotrzebowanie było pokryte i dostosowane do upodobań odbiorców, zaś polski przemysł węglowy ma zapewniony równomierny odbiór, która to okoliczność jest ważnym czynnikiem prawidłowej gospodarki na kopalniach. Na podstawie zawartego układu do końca br. wywieziemy do Szwecji około 1.200.000 ton węgla.

Dzień w Toruniu

Środa
27
Czerwca

Kalendarzyk rzym.-kat.

Wtorek Jana i Pawła — Środa Władysława Kr.

— Nocny dyżur aptek. Od 27. 6. do 4. 7. r. dyżurują: w śródmieściu Apteka pod Orlem, Rynek Staromiejski; na Bydgoskim Przedmieściu — Apteka św. Anny, ul. Mickiewicza; na Mokrem — Apteka pod Łabędziem, ul. Kościuszki.

REPERTUAR KIN:
MARS — Skandal w Budapeszcie.
LIRA — Kontrakt małżeński.
ŚWIATOWID — Wrogowie małżeństwa i Tancerz pięknej pani.
PALACE — Liljanka chce się rozwieść.

TEATR NARODOWY W TORUNIU
Tel. kasy 900 dyr. Józef Cornobis Sezon 1933/34

REPERTUAR

Dziś we wtorek, dnia 26 bm. teatr nieczynny

W środę, dnia 27 bm. o godz. 20-tej
„PROCES ROZWODOWY“
Komedja w 3 akt. S. Garrick'a

W czwartek, dnia 28 bm. o godz. 20-tej
Przedstawienie dla wojska
„PROCES ROZWODOWY“
Komedja w 3 akt. S. Garrick'a

Abonamenty i passe-partout nieważne

Informator dla przyjezdnych w Toruniu

- Polecamy restauracje i kawiarnie**
Dwór Artusa, restauracja o najwykwintniejszej kuchni na Pomorzu. — Dancung.
„DO GRACJANA“ róg Szerokiej i Szczytnej Restauracja o zdrowym i smacznym domowym jedzeniu.
- Najlepsza okazja Kupna:**
Browar i Słodownia Kobylepole, filja Toruń. Czerwona Droga 35 tel. 312 Piwa, porter, limoniady, woda sodowa.
- B. Hozakowski, ul. Mostowa 28, tel. 45 — Najlepsza i najtańsza Herbata — Nasłona — Cebulki kwiatowe.**
- Najstarszy i Pierwszy Polski Zakład Optyczny Franciszek Seidler, Toruń. Optyk i bandażysta. Obok poczty. Staromiejski Rynek 16. Telefon 574. Dostawca dla Kas Chorych, klinik ocznych i dla wojska.**
- RADJO-odbiorniki — akcesoria — warsztat reperacyjny — instalacje — ładownia akumulatorów, Goncerzewicz, Chelmińska 12.**
- Schwenkgrub — Radio, ul. Łazienna 17. — Aparaty — części.**

Z miasta

Wianki na Wiśle. Komitet „święta Morza“ i Międzyklubowy Komitet Sportów Wodn. organizuje dn. 28 bm. o godz. 20-jej tradycyjny obchód wianków. Program uroczystości będzie następujący: koncert orkiestr, rzucanie wianków, imponujące loty nocne, chóry, ognie sztuczne, korowody łodzi dekorowanych, ogniska, oświetlone brzozy i t. p.

Wstęp na brzeg Wisły: dorośli 30 gr., dzieci i szeregowej 15. Miejsca siedząco 60 gr. Publiczność proszona jest o rzucanie oświetlonych wianków i dekorowanie łodzi.

— Biuro Ligi Morskiej i Kolonjalnej, Biuro Ligi Morskiej i Kolonjalnej mieści się narazie w Sekretarjacie gimnazjum im. Kopernika, ul. Małe Garbary, tel. 9-31. Informacje w związku ze złotem młodzieży w Gdyni jak również karty i legitymacje można otrzymywać między 10,30 do 14-jej, popołudniu od 17 do 19-jej.

— III. Pom. Harcerska Drużyna Żeglarska w Toruniu urządza dnia 29 bm. o godz. 13 tradycyjną wycieczkę parostatkami do Katarzyńskich Gór. Sympatycy „trójki“ znajdą zapomnienie wśród wesołych trzeciaków. — Bilety można nabywać w ognisku Harcerskiem ul. Św. Katarzyny i piętro. Pogoda „zamówiona“. Komitet.

— Zaginął dwójka osoby. 20 bm. w godzinach popołudniowych wyszła ze swego domu przy ulicy Żeglarskiej 3 — 82-letnia Agata Chojecka i dotąd nie powróciła. 23 bm. oddał się do domu swej wychowawczyni Cecylii Konojackiej z Torunia 9-letni Jan Rynkowski i również do domu jeszcze nie powrócił. Za zaginionymi policja wszczęła poszukiwania.

— Odnalezienie zwłok topielca. W niedzielę wylowiono z Wisły zwłoki 14-letniego Eugenjusza Bieńkowskiego z Lublińca województwa śląskiego, który — jak już pisaliśmy — będąc w Toruniu w przejeździe na Hel, utonął w Wiśle w dniu 17 bm. Zwłoki tragicznie zmarłego młodzieńca przewieziono do kostnicy miejskiej przy ulicy Grudziądzkiej, gdzie pozostaną do dyspozycji rodziców chłopca.

— Usiłowane samobójstwo. Dnia 24 bm. wieczorem, robotnik Stanisław Gumński, zamieszkały w Toruniu przy ul. Żeglarskiej 24, usiłował popełnić samobójstwo przez wypicie esencji octowej. Denata przewieziono do szpitala miejskiego, gdzie mu przepompowano

KINO „LIRA“

REWELACYJNY FILM wielkiego dramatu erotycznego, poruszającego problem nowoczesnego małżeństwa

KONTRAKT MAŁŻEŃSKI

W rolach głównych uroczą, dawno nie widzianą i czarującą **Glorja Swanson** i mężczyzna w którym kochają się wszystkie kobiety — **Laurence Olivier**. Film który winni zobaczyć wszyscy. Odpowiedź na najaktualniejsze pytania: Czy można znaleźć szczęście w wolnej miłości? Czy wolność po ślubie przynosi szczęście? Wielki dramat z za kulis nowoczesnego małżeństwa.

Na d p r o g r a m:
Najnowszy tygodnik Paramountu.

Początek 5. 7. 19. W niedzielę 3. 5. 7. 19

żołądek. Życiu jego nie zagraża niebezpieczeństwo. Przyczyną usiłowanego samobójstwa Gumńskiego było nieporozumienie z matką, która mu wymawiała niewłaściwy tryb życia.

Zawody kajakowe o mistrzostwo Pomorza

Pomorskie zawody kajakowe o mistrzostwo Pomorza, organizowane z polecenia POZK przez Sokół I w Grudziądzu, odbędą się w dniu 12 sierpnia na przesterzeni 10 km. Program obejmuje biegi jedynek i dwójek wyścigowych, jedynek, dwójek i osad mieszanych na kajakach turystycznych. Zgłoszenia przyjmuje Pom. Okr. Zw. Kajakowy w terminie do dnia 30 lipca br. Toruń, ul. Wola Zamkowa 19.

Podniosła uroczystość Związku Strzeleckiego w Toruniu

W niedzielę 24 bm. oddziały Związku Strzeleckiego w Toruniu przeżywały podniosłą chwilę złożenia przysięgi strzeleckiej.

Uroczystość tę poprzedziło nabożeństwo w kościele garnizonowym, w którym wzięły udział władze strzeleckie z wiceprezosem Zarządu Okręgowego Z. S. p. dyr. Szyrowskim i zastępcą Komendanta Okręgu VIII. Z. S. p. kpt. Iskierką na czele orgz oddziały strzeleckie Z. S. garnizonu toruńskiego.

Po nabożeństwie przy dźwiękach orkiestry Z. S. oddziały strzeleckie ruszyły na Plac św. Katarzyny, gdzie zastępca komendanta Grodzkiego Z. S. p. por. Wallner złożył raport komendantowi okręgowemu w zast. p. kpt. Iskierce, poczem przed sztandarem Z. S. odebrał ślubowanie strzeleckie od wszystkich oficerów Z. S., członków Zarządu Grodzkiego i Zarządów Oddziałowych Strzeleczyń i Strzelców. Orkiestra Z. S. odegrała „Pierwszą Brygadę“.

Ten wzruszający moment ślubowania wywarł

na obecnych głębokie wrażenie.

Po akcie przyrzeczenia oddziały Z. S. pod dowództwem p. por. rez. Wallnera przedfilowały przed Władzami Okręgowymi i Grodzkimi Z. S. Defilada wykazała wzorową postawę żołnierską strzelców, a tem samem dała dowód, że praca w Z. S. oparta jest na zdrowych zasadach.

Następnie odbyło się strzeleckie śniadanie na dziedzińcu przed Halą P. W. Przy stołach zasiadli wszyscy członkowie Zarządów i Oddziałów W czasie śniadania p. por. rez. Wallner w krótkim przemówieniu porównał przyrzeczenie strzeleckie z przysięgą w wojsku, wspominając, że jeden z pierwszych strzelców Marszałka Piłsudskiego jakim był ó. p. generał Br. Pieracki, wierzył w prawo strzeleckiemu nie zważał się oddać w obronę dobrą Rzeczypospolitej swego życia, umierając na posterunku służby dla Państwa.

Uroczystość strzelecką zakończono okrzykiem na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej po którym orkiestra Z. S. odegrała hymn państwowy.

Pomóżmy Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi w Toruniu zakupić łodzie ratunkowe

Zarząd miejscowego oddziału Polskiego Czerwonego Krzyża zainicjował — o czym już obszernie pisaliśmy — urządzenie specjalnego kursu ratownictwa rzecznoego, aby następnie przy pomocy wyszkolonych pływaków uruchomić kilka stacji ratowniczych nad Wisłą, któreby miały na celu czuwać nad bezpieczeństwem kąpielących się.

Mimo najlepszych chęci ze strony zarządu Oddziału PCK — otwarcie kursu uległo opóźnieniu dla braku kandydatów. Trudności jednak zostały przezwyciężone a otwarcie kursu nastąpi przypuszczalnie już w pierwszych dniach lipca br.

Będzie to jednak dopiero pierwszy etap w zrealizowaniu celu. Następnym będzie sprawa zakupu łodzi ratunkowych, których zarząd Oddziału nie jest w stanie dostarczyć dla braku funduszy. Powodzenie akcji jest zależne tylko od zdobycia funduszy i dlatego Oddział P. C. K. jest zmuszony odwołać się do ofiarności społeczeństwa toruńskiego.

Niech każdy złoży choć drobny datek na powyższy cel, a pomoże Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi w Toruniu ratować tonących. Ofiary uprasza się składać w biurze Oddziału PCK Toruń, ul. Św. Duchy 14.

Wszyscy do apelu! Komu leży na sercu rozwój Strzelca w Toruniu

Akcja Komitetu Przyjaciół Związku Strzeleckiego w Toruniu, której celem jest umundurowanie niezamożnych strzelców, w dalszym ciągu postępuje naprzód. W dniu wczorajszym ufundowano 17 nowych mundurów.

Po 24 zł wpłacili pp.: Jerzy Tymieniecki, kupiec; Urzędnicy Wydziału Komunikacyjno - Budowlanego Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Po jednym mundurze ufundowali pp.: Wł. Waligóra z Papowa Biskupiego; Dr. M. Łukowicz;

B. Kuczyński; Naczelnik Wydziału Opieki Społecznej Pom.

Urzędu Wojew. Zgrzebnik; Radca Rzyski;

Prezes dr. Esden-Tempski; Naczelnik inż. K. Maćkowsk;

Aleksander hr. Mniszek; Urzędnicy Wojewódzkiego Biura do Spraw

Finansowo - Rolnych w Toruniu; oraz

Drukarnia Spółdzielcza Toruń, Wpłać 12 zł pp.:

Sędzia S. O. Józef Nawrocki, sędzia S. O. Henryk Stachowski i sędzia S. O. dr. Tadeusz

Plizewicz. Ponadto wpłynęła deklaracja na 2 mundury z podpisem nieczytelnym.

Przypominamy, że zadeklarowane ofiary w „Dniu Pomorskim“ należą składac na konto P. K. O. Nr. 201030 Poznań, Banku Zw. Spółek Zarobkowych E. 3246. Dla ułatwienia przekazywania zadeklarowanych sum, Komitet Przyjaciół Związku Strzeleckiego doręcza osobom deklarującym odpowiednio wypełnione blankiety czekowe

Na postójce Nie rozrzucać bezmyślnie odłamków szkła

„Kochany „Dniu“!

Cechą ludzi kulturalnych jest przestrzeganie porządku w miejscach publicznych, — w parkach, na ulicach, na plaży... Człowiek kulturalny nie będzie zaśmiecał chodników, kłombów, trawników, nie będzie bezmyślnie rzucał tuczoowego szkła po drogach publicznych i na plaży, czyli poprostu nie będzie robił tego wszystkiego, co w pewnych okolicznościach dla niego samego byłoby niemiłe.

Alieści mamy ponoć w Toruniu sporą ilość ludzi niekulturalnych, którzy robią właśnie to, czego robić nie należy. Zaśmiecają parki i kwietniki odpadkami, łamią krzowy, a co najgorsze, — tłuką butelki na jezdniach i na brzegach Wisły, rozsypując odłamki szkła po plażach i wrzucając je do wody. Na ulicach rowerzystom pokają opony, na plażach i u brzegów Wisły publiczność narażona jest na „przelew krwi“, a biegnąca boso dzieciętnia raz po raz wraca z płaczem do domu z pościętymi szklami nogami.

Jak wytłumaczyć sobie to bezmyślnie tuczo-nie butelek i rozrzucanie szkła na miejscach publicznych? Komu może to sprawiać satysfakcję, że ten i ów się pokaleczy, że nawet kąpiel w Wiśle połączona jest z przykrą świadomością, że można na piaseczystym czystym dnie natrafić na złośliwą szklaną skorupę i rozciąć sobie nogę? Trudno jest apelować do tych głupców którzy to czynią, aby zaprzestali swych „butelkowych“ wyczynów, pragnę więc przynajmniej zwrócić się za Twem pośrednictwem, Kochany „Dniu“ do rozsądnych ludzi, aby zważając na drogach i plażach odłamki szkła usuwali, zapobiegając w ten sposób choć w części przykrym skutkom czyjejś łobuzerskiej zabawy.

J. P.

Naogół słonecznie i ciepło Przewidywany przebieg pogody w dniu 26-go czerwca rb.

Po przejściowym wzroście zachmurzenia i miejscowym przelotnym deszczu pogoda naogół słoneczna i ciepła. Lekka skłonność do burz. Słabe wiatry z kierunków południowych.

Wieczory teatralne „Proces rozwodowy“

Komedja w 3 aktach Sydney Garricka.

W porównaniu z „kryminałami“, które zniechęciły publiczność toruńską do popierania Teatru Narodowego, ostatnia premiera była próbka jego żywotności. Stan jeszcze nie jest beznadziejny. Samobójca trzyma się na nogach. Należy go rozruszać i zachęcić do wzięcia za łeb twardego losu.

Właściwie chodzi tylko o to, żeby chorey potrafił się zdobyć na rozmuchanie tlejacej w popiele rumowisk iskry, jak również i o to, by publiczność zastrzyknęła mu odpowiednią dozę „kochanej forsy“.

Lecz o tym drugim warunku będzie mogła być mowa dopiero wówczas, gdy powszechna dzisiaj opinia o zespole artystycznym i jego „wyczynach“ ulegnie gruntownej zmianie.

I niema się czemu dziwić: im bardziej kryzys daje się znać (obojętność — pod wpływem psychozy czy rzeczywistości), tem trzeźwiej patrzy się każdy na trzymaną w palcach gotówkę i tem ściszej z nią się rozstaje. Złotówka

i portfel to także pewnego rodzaju mariaż. Aby dziś rozłączyć to śladło, trzeba przeprowadzić niemniej zawiły „proces rozwodowy“, jak to uczynił Sydney Garrick w swej komedji. Trzeba być niezmiernie zręcznym adwokatem, aby „ją“ wyrwać z „jego“ objęć i rzucić temu „trzeciemu“, w tym wypadku teatrowi. Obserwując siebie i bliźnich odnoszę wrażenie, iż Garrick miał zadanie daleko łatwiejsze z doprowadzeniem Ireny Barron do jej męża specjalisty od rozwodów, nawet biorąc pod uwagę całoczną separację małżonków, niż teatr toruński z procesem rozwodowym złotówki i portfela obywateli miasta — miał, ma i jeszcze długo będzie miał.

Garrickowski „proces“ jest wcała satyra na adwokackie szwindle rozwodowe. Spryciarz mecenas tak dalece przejmując się „urzędową“ rolą rzecznika niewiast usiłujących wykpić się z małżeństwa, że sam pada ofiarą swych wzniosłych teoryj o obowiązkach męża względem żony. Na szczęście dla niego — dla innego możeby to było nieszczęściem — zaniechana żona dzięki umiętelnie spreparowanej intrydze odnosi całkowite zwycięstwo. Kończy się...

Wiadomo jak się kończą tak rozwiązane rebusy: skołowana na ulicach taksówka zawsze wraca do garażu.

Alieści, zapowiadając premierę „Procesu rozwodowego“, zgóry uprzedziły publiczność, że Irena Barron w osobie Heleny Bożewskiej poprowadzi sztukę. Nie zęgały. Artystka odniosła pełny sukces, szafując hojnie swym temperamentem między pozostałą brać. Natomiast sceny bez niej rwały się i wlokły w nieskończoność.

Partnerem p. Bożewskiej był Jan Bielicz, aktor posiadający wiele waleorów ale i kardynalną wadę, która je niejednokrotnie paraliżuje. Jest nią lekceważenie pamięciowego opanowania roli. Widocznie p. Bielicz grywał przeważnie w teatrach, które wypuszczały sztuki po dwóch, trzech próbach. W takich teatrach siłą rzeczy nie artyści grają, ale suffer. Z biegiem lat aktor chociażby wykul rolę na amen, nigdy nie będzie jej pewny i zawsze oglądał się będzie na podpowiadacza, lub... ścigaczki.

Pp. Tomaszewski i Mazanek bez zarzutu odtworzyli powierzone im typy. Mniej więcej to samo możnaby powiedzieć o p. Tomaszewskiej,

Z zespołu jedynie p. Kaniewska zawiodła na całej linii. Poco podejmować się roli, do której niema się przekonania, ani... ani... ani...

Gdyby p. Cornobis był tylko dyrektorem, może „Proces rozwodowy“ otrzymałby inną wystawę. Gdyby tenże sam p. Cornobis był tylko reżyserem, może tempo nadane sztuce przez p. Bożewską utrzymałoby się we wszystkich scenach, wszystkich trzech aktów, p. Biellez nie „spuchłby“ przed metą, p. Kaniewska wiedziałaby poco ją autor wyprowadził na scenę. I po trzeciej gdyby p. Cornobis był tylko aktorem napewno umiałby się rozprawić i z dyrektorem i z reżyserem nawet za najmniejsze gąfy. Ale p. Cornobis jest trójką w jednej osobie. Niestety.

Co do toalet p. Bożewskiej wystarczy zaznaczyć, że artystka umie się ubrać. Ale też i ma w co.

Obym był dobrym prorokiem: sztuka będzie miała powodzenie, bo treść jej powinna zainteresować wszystkie panie, a odtwórczyni głównej roli — wszystkich panów. Jednym słowem „Proces rozwodowy“ nadaje się na randki małżeńskie i... inne.

Jan Szpak.

Dzięk w Bydgoszczy

— **Dziur nocny aptek** od dn. 25—29 bm. welną: Apteka przy Bielawach, Chodkiewicza 22, tel. 14-67. Apteka pod Łabędziem, Gdańska 5, tel. 204 i Apteka Starowiejska, Długa 39, tel. 300.

REPERTUAR KIN.

ADRIA: „Naręczona z Wiednia”.
APOLLO: „Prokurator Alicja Horn”.
BALTYK: „Księża lasów” i „A jednak ciało jest słabe”.
KRISTAL: „Dziewczę z krainy burz”.
REWJA: „Braterstwo ludu” i „Faworyta maharadży”.

Kalendarz zebrań

B. K. S. Polonia — Zebranie Sekcji Lekko-Atletycznej odbędzie się we wtorek, dnia 26 bm., o godz. 19.30 na boisku własnym przy ul. Hetmańskiej. Obecność wszystkich członków i członków Sekcji konieczna.

Z miasta:

— **Komitet „Święta Morza”** urządzą codziennie od godz. 11—13 i od 16 do 20 przy ul. Gamma nr. 2 m. 10, III. p. i przyjmują zamówienia na materiały dekoracyjne (chorągwie, chorągiewki płócienne i papierowe, nalepki, lampiony itp.).

Nie wątpimy, że wszyscy właściciele domów i mieszkań udekorują chorągiewkami i nalepkami, a wieczorem lampionami swe domy.

— **Termin zgłoszeń do regat międzynarodowych i międzylubowych**, które odbędą się w Bydgoszczy w niedzielę dnia 1 lipca rb. na torze regatowym w Brdyjściu upływa w poniedziałek dnia 25 czerwca rb.

Zgłoszenia należy nadsyłać do Bydgoskiego Komitetu Towarzystw Wioślarskich, Bydgoszcz Stary Rynek 3.

— **Do Gdyni na Święto Morza „Orbis”** organizuje wycieczkę statkiem luksusowym „Vistula”. Odiąd z Bydgoszczy dnia 28 czerwca z przystani przyjazd do Gdyni dnia 29 czerwca o godz. 12. — Powrót dowolny w ciągu 14 dni od dnia wyjazdu z Bydgoszczy. Koszt przejazdu w obie strony wynosi w kl. III zł 6, kl. II zł 8,50. Bilety do nabycia w „Orbisie”, ul. Gdańska 15 w Be-De-Te.

— **Pielgrzymka do Częstochowy parafii św. Wincentego a Paulo**. W odpowiedzi na liczne zapytania parafia podaje do wiadomości, że w tym roku urządza pielgrzymkę do Częstochowy na święto Matki Boskiej Snieżnej, dn. 4, 5 i 6 sierpnia. Cena biletu w obie strony 15 zł.

Zgłoszenia przyjmuje się od 1 lipca w biurze parafjalnym XX. Misjonarzy, parafia św. Wincentego a Paulo, tel. 21-28.

— **Kogo interesuje Bydgoszcz**. Ukazała się w druku broszurka o „Obradach gospodarczych działaczy społecznych i gospodarczych Bydgoszczy”, zorganizowanych staraniem Rady Grodzkiej BBWR. Na treść broszury składają się przemówienia przedstawicieli władz, referaty wygłoszone na obradach i tezy. Całość zamknięta na 123 stronach. Broszura godna jest polecenia dla tych wszystkich, którzy zajmują się życiem miasta Bydgoszczy i jego przeszłością.

Broszurę nabyć można w księgarniach: Idzikowskiego, Bazańskich i Gieryna w cenie 70 gr.

— **T. G. Sokół III**. W sprawie wyjazdu do Poznania odbędzie się jutro posiedzenie Gniazda w hotelu Lengonia, na które wni się stawić wszyscy członkowie, zwłaszcza sekcji pływackiej, celem omówienia czasu wyjazdu. Zarząd.

— **Do wszystkich Kół Śpiewaczyh 21-go Okręgu**. Z ramienia sekcji muzycznej pracowników oświatowych wygłosi ceniony lekarz bydgoski p. dr. Sieluzycy w **środe, dnia 27 bm., o godz. 20 w Resursie Kupieckiej** referat p. t. „Co może lekarz o śpiewie powiedzieć”. Po referacie dyskusja i występ chóru „Hasła”. Wstęp wolny. Zapraszamy śpiewaków i miłośników śpiewu.

— **Niefortunny rowerzysta**. Onegąd około godz. 17-tej ulica Choloniewskiego była widownią przykrego wypadku. Na ulicy tej uprawiał trening kolarski rowerzysta Fryc Szulc, zam. przy ul. Brzozowej nr. 15.

W pewnym momencie wpadł on całym impetem na wychodzącą z domu 10-letnią **Józefę Kronenberg** (Choloniewskiego nr. 54). Dziewczynka uderzona bardzo silnie rowerem w nogę, upadła na ziemię. Natychmiast zawezwano karetkę Pogotowia Ratunkowego, która przejechała dziecko odstawia do szpitala św. Florjana. Lekarz dyżurny skonstatował powikłane złamanie kości goleniowej lewej nogi. Policja przytrzymała sprawcę przejechania, który — jak nas informują — przed rokiem spowodował miał analogiczny wypadek na ul. Kujawskiej. Dochodzenia w toku.

— **Pożar w pralni**. Wczoraj w nocy wybuchł pożar w pralni chemicznej przy ul. Gdańskiej nr. 143 w domu p. Bonina Akcja ratunkowa trwała przeszło godzinę. Spłonęła większa ilość oddanych do pralni przedmiotów. Wysokość strat nie została jeszcze ustalona. Dochodzenia policyjne wykazały, że było przyczyną pożaru.

— **Zamiast za drzewo** — w noc w ub. sobotę popołudniu nieszczęśliwemu wypadkowi uległ 26-letni Bronisław Meller. Meller rąbiąc na podwórzu drzewo, w pewnym momencie uderzył siekierą, która obsunęła się po drzewie, własne podudzie, raniąc się dotkliwie. W szpi-

talu miejskim zaopatrzone Mellerowi silnie krwawiącą ranę.

— **Wiwaty pana Gościnnego**. W dniu wczorajszym awanturował się w stanie podchmielonym na ulicach Bydgoszczy p. **Władysław Gościnnny z Grudziądza**.

W pewnym momencie pijak wyciągnął rewolwer i chciał strzelać „na wiwat”. — Przeszkodził mu jednak w tym zamiarze policjant, który odstawił Gościnnego do „gościnnych” aresztów policyjnych. Rewolwer, na którego posiadanie Gościnnny pozwolenia nie miał — odebrano.

— **„Miła” służąca**, 30-letnia Marja Pawlak nie należy do sumiennych służących. W ciągu dwóch miesięcy, t. j. od marca do maja br., zmieniła trzech pracodawców, i każdego okradła. Po krótkim pobycie pod jakimkolwiek pozorem porzuciła służbę, zabierając sobie „na pamiątkę” różne rzeczy pracodawców. W ten sposób pokrzywdziła pp. Wejsmarków na 50,— zł, St. Szymianakową na 100 zł i Fr. Budego na 120 zł.

Sąd skazał nieuczciwą służącą na 7 miesięcy i sześćdziesiąt dni więzienia. (b).

— **Zastal złodzieja w mieszkaniu**. Szczęście w nieszczęściu miał p. **Józef Szymandera**, zam. przy ul. Zduny nr. 15. W mieszkaniu bowiem przyłapał na gorącym uczynku kradzieży robotnika **Jana Piotrowskiego** (Pomorska 60), który nagromadził szereg rozmaitych przedmiotów wartości 500 zł. Złodzieja odstawiono do więzienia prewencyjnego.

— **Dła nich wyrok nie jest nowiną**. Jan Straszewski karany już 12 razy i jego współtowarzysz **Józef Kozłowski** 9 razy karany, są notorycznymi złodziejami, z którymi sądy mają nie mało kłopotu.

W nocy na 18 bm., dobrawszy sobie do pomocy Leona Szulca (raz karany), włamali się do składu galanterji p. St. Nowakowskiej i skradli różne przedmioty wartości około 100

Jachcice otrzymały wzorowe przedszkole Piękne wyniki pracy ZPOK.

Społeczeństwo Bydgoszczy doskonale znała Jachcice — gdzie mieszkają przeważnie pracownicy kolejowi.

Nicma na Jachcicach ani kościoła, ani państwowej szkoły, ni też sierocińca lub przedszkola dla dzieci.

W ostatnim czasie jednak stosunki naprawiły się. Wszystko poszło innymi, lepszymi torami.

Dzięki zabiegom kierownika obecnej szkoły p. **radnego Momota**, Rada Miejska i Zarząd Miasta zaakceptowali projekt budowy nowej szkoły i po zaciągnięciu pożyczki 90.000 zł sprawa ta przybiera realne kształty. Budowa nowego gmachu rozpoczyna się już w tym tygodniu.

Jeszcze piękniejszą realizację znalazła kwestja urzędzenia przedszkola dla dzieci, którego brak tak dotkliwie przez tyle lat odczuwano. A stało się to naskutek zabiegów

i starań nieustrudzonej i energicznej społeczności p. **Wandy Meyerowej**, radnej m. Bydgoszczy.

P. Wanda Meyerowa zorganizowała przedewszystkiem na Jachcicach oddział Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet, do którego przystąpiło około 120 pań. Oddział ten, który otrzymał w numeracji nr. 5, przystąpił odrazu do realizacji inicjatywy rzuconej przez przewodniczącą p. Meyerową — do urzędzenia wzorowej freblówki.

I dzieło to znalazło swoje uwieńczenie. Ub. niedzieli nastąpiło poświęcenie nowego przedszkola na Jachcicach. W nader estetycznie i czysto urządzonej pokojach freblówki zebrał się licznie goście, członkinie Z. P. O. K. i dzieci w nowych ubrankach i fartuskach pod okiem freblanki p. **Ireny Błażewiczówny**.

Z ramienia władz miejskich przybył p. **radca Mencil**, który przyczynił się w dużej mierze do założenia przedszkola, następnie zauważyłszy m. in. pp. **Szuberową**, przewodniczącą Polskiego Czerwonego Krzyża, **Stabrowską**, przewodniczącą Polskiego Białego Krzyża, dyrektorową **Jankowską**, inż. **Lisiecką**, dyr. **Lesiewską**, **Wilkową**, **Bachowską** — członkinie Zarządu Zrzeszenia Powiatowego Z. P. O. K., **Zarząd Tow. obywateli i Miłośników Jachcic** w osobach pp. **Popławskiego**, **Tomaszewskiego** i **Strupagiela**, oraz p. **mjr. Meyera** i in.

Aktu poświęcenia po przemówieniu dokonał ks. **Rólski**, poczem p. **Meyerowa** podziękowała serdecznie wszystkim, którzy do urzeczywistnienia tak pięknego dzieła przyczynili się.

Zkolei przemawiali pp. **radca Mencil**, **radny Momot**, **Eysoppowa**, **Popławski** i **Wilkowa**. Z grona miłośniczek wystąpił 4-letnia **Marysia Harmasińska**, wręczając po deklamacji bukiet kwiatów p. **mjr. Meyerowej**, oraz **Karolek Kozłowski** i **Reginka Lewandowska**.

Na zakończenie miłej uroczystości wszyscy zebrani wraz z dziećmi spożyli w salach przedszkola smaczną kawkę z ciastkami.

Nowa freblówka składa się z czterech wielkich ubigacyj, które mogą pomieścić przy uwzględnieniu wszystkich wymogów higieny, szkolnej, około 120 dzieci. Obecnie jest 70 dzieci. Liczba ta z każdym dniem zwiększa się i w najbliższym czasie osiągnie 100 „bambasów”.

Redakcja naszego pisma nowej placówce szkolnej życzy pomyślnego rozwoju i pięknych wyników w pracy nad rzeźbieniem kryształowego charakteru najmłodszych obywateli.

Samobójstwo młodej dziewczyny w Bydgoszczy

Wczoraj w godzinach popołudniowych skoczyła w celach samobójczych do kanału bydgoskiego przy VI-iej śluzie 19-letnia **Lucja Lewandowska** (ul. Grunwaldzka 29). Na ratunek samobójczyni pędził przypadkowy przechodzień i zdolał desperackie wyciągnąć na brzeg.

Lewandowską przewieziono do szpitala, gdzie nie odzyskawszy przytomności zmarła. Po wody samobójstwa nie są znane.

Informator dla przyjeżdżających do Bydgoszczy

Odiąd pociąg z Bydgoszczą

Toruń—Warszawa 2.37, 6.50, 8.05, 9.57, 12.54, 13.55, 15.30, 15.58, 18.01, 19.58, 21.35 (transzytowy), 23.16.

Tczew—Gdańsk—Gdynia 0.40, 3.10, 3.56, 5.50, 7.35, 12.06, 12.13, 12.59, 13.13, 15.36, 17.17, 20.03, 20.10

Kościerzyna—Gdynia 8.13, 15.45.

Rynkowo 16.10, 20.25 (w niedzielę i święta od 20. V. — 2. IX.).

Nakło—Piła 0.01, 6.15, 10.35, 14.45, 19.46.

Unisław—Brodnica 4.55, 8.11, 13.45, 16.10, 21.50

Inowrocław—Poznań 2.35, 3.50, 6.20, 11.45, 13.40, 16.28, 18.10, 20.40, 22.25, 23.15.

Wągrówiec—Poznań 5.00, 10.32, 13.26, 18.54

Inowrocław—Karsznice—Herby Nowe 13.40, 23.15.

Restauracje i Kawiarnie:

Restauracja i Kuchnia Berendt. Wyborowa, kuchnia, wyciemnienie ciastka.

Gdzie i co kupić

„Dekora”. Skład artykułów dekoracyjnych. Telefon 226 Bydgoszcz, Gdańska 22 Dywany PIWA, LEMONIADY, kwas owocowy, żurawinę i oranżadę, poleca: Reprezentacja Browaru Okocimskiego — Bydgoszcz, Jackowskiego 4.6 tel. 1505.

Dokształcajmy nasze służące Pożyteczna inicjatywa Zw. Pań Domu

Zarząd Związku Pań Domu w Bydgoszczy, wiedziony troską o wychowanie praktyczne służby domowej, opracował projekt zorganizowania kursów gospodarstwa domowego dla służby domowej wzorując się na już istniejących kursach w Warszawie, gdzie praca Związku Pań Domu dała bardzo pomyślne wyniki.

Kurs gospodarstwa domowego dla służby ma obejmować: naukę gotowania, porządków domowych, prania, jak również wykłady o planowym i praktycznym podziale pracy w gospodarstwie domowym.

Taka nauka zawsze coś warta Stracił głowę, a potem i 100 zł

Podtasiulający już, dobrze sytuowany obywatel bydgoski p. T. zapoznał w jednej z kawiarni w Bydgoszczy dwie eleganckie niewiasty. Uważając je za damy z towarzystwa, z wielką nieśmiałością zaproponował „oblanie” tak miłej znajomości kieliszkiem koniacku. Panie zgodziły się, tłumacząc, że tylko dla tak sympatycznego człowieka robią wyiom w zwyczajach towarzyskich.

Alę w miłym towarzystwie łatwo się zapomina o konwenansach, więc i panie nie poprzestały na jednym kieliszku, lecz siedziały tak długo, dopóki butelka nie została wypróżniona. W końcu o godz. 23 znalazły się w kłopotcie, że tak późno zmuszone będą wracać same do domu. Pan T., jak przystało na prawdziwego dżentelmena, ofiarował swe usługi i nie posiadał się z radości, gdy damy zgodziły się na odprowadzenie ich aż na ulicę Lubelską 7. A już się czuł wniebowzięty, kiedy „damy” zaprosiły go do swego mieszkania.

Tam jednak zmieniły swe rolę i z „eleganckich światowych pań” stały się naraz biednymi pracownicami, zmuszone ciężko zarabiać na kawałek chleba. *Jedyną ich przyjemnością — jak mówiły — jest ubrać się przyzwoicie i kiedy*

niekiedy posłuchać muzyki w kawiarni.

Pan T., człowiek wielkiego serca, wzruszył się bardzo losem biednych kobiet i zaraz na pierwsze potrzeby dał każdej po kilkanaście złotych, pozostawiając portfel na stole. Następnie pod wpływem wrażeń i koniaków, zasnął snem sprawiedliwego, a kobiety przez wdzięczność nie budziły go wcale.

Było już prawie widno, gdy się zbudził; zrewawszy się szybko na nogi, zabrał ze stołu portfel, zamierzając odejść. Tknięty jednak jakimś przecuciem, zjrzał do portfela i ku swemu zdziwieniu spostrzegł brak 100-złotowego banknotu. Teraz dopiero p. T. zorientował się, że został fatalnie wywieziony w pole i że „prawdopodobnie” ma do czynienia ze zwyczajnymi prostytutkami. W przekonaniu tem utwierdziła go policja, której zwierzył się ze swego kłopotu.

Jak stwierdzono, „damulkami” owomi były dwie znane policji prostytutki — **Monika Wojnowska** i **Janina Szulc**, które też odpowiadały przed Sądem Grodzkim za kradzież 100 zł. Sąd wymierzył im po 5 miesięcy więzienia.

Pieniądze pana T. nie wróciły się, lecz taka nauka zawsze coś warta. (b)

Krwawy epilog sprzeczki lokatora z kamienicznikiem Cegłą rozbił głowę właścicielowi domu

Wczoraj popołudniu dom przy ul. dr. Potockiego nr. 4 w Bydgoszczy był terenem krwawej awantury, która o mały włos zakończyłaby się śmiercią właściciela tej realności 62-letniego **Alberta Mundta**.

Od dłuższego czasu Mundt miał częste zatargi z em. kolejarzem 53-letnim **Władysławem Węcorkowskim** na tle czynszu czterzawnego. Ostatnio wynikła pomiędzy nimi awantura. Od słowa do słowa i w końcu przyszło do rękoczynów.

Podniecony Węcorkowski chwycił za cegłę, leżącą na ziemi i rzucił nią w znenawidzonego kamienicznika.

Cegła z całą siłą uderzyła w lewą skroń **Mundta**, który upadł na ziemię nie dając znaków przytomności.

Współlokatorzy zawezwali karetkę Pogotowia Ratunkowego, która odwiezła rananego właściciela domu do szpitala powiatowego. Dzięki energicznemu zabiegom lekarskim zdolano Mundta uratować. Stan jego jest jeszcze poważny. Władze policyjne przytrzymały Węcorkowskiego i odstawiły do dyspozycji władz sądowych.

Węcorkowski odpowiadać będzie wkrótce przed Trybunałem Karnym za ciężki uraz cieleśny.

Nie łagodzenie skutków, lecz całkowita likwidacja bezrobocia

zadaniem Funduszu Pracy

Ze zjazdu przewodniczących Komitetów F. P. z terenu Pomorza

Wczoraj w godzinach przedpołudniowych w sali Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu obradował zwołany przez p. wojewodę Kirilisa zjazd przewodniczących komitetów miejskich i powiatowych Funduszu Pracy z terenu całego Pomorza. Na zjazd przybył z Warszawy naczelny dyrektor F. Pr. p. dr. Zbigniew Madeyski. Przewodniczył obradom wicewojewoda dr. Seydlitz; z ramienia władz wojskowych w zebraniu wziął udział dowódca O. K. VIII p. gen. Pasławski.

Po krótkim zagajeniu, poszczególni przewodniczący komitetów F. P., najprzód miast wydzielonych — Gdyni, Grudziądza i Torunia, a następnie powiatów w alfabetycznej kolejności zdawali sprawozdania z działalności Funduszu Pracy na swych terenach. Sprawozdania wykazywały, z jakimi trudnościami walczą musi akcja Funduszu Pracy i jakie dotychczas zdalano osiągnąć konkretne rezultaty.

Następnie w tej samej kolejności wyopowiedziano się na temat wytycznych wykonania dotychczasowego programu działalności F. P. oraz zgłaszano dezyderaty w kierunku uproszczenia techniki tej działalności. M. in. wskazywano na zbytne przeciążenie komitetów czynnościami sprawozdawczymi, na potrzebę oparcia pracy komitetów o już istniejące instytucje publiczne, dalej omawiano sprawę świadczeń socjalnych, opłacanych z tytułu zatrudnienia przez F. Pr. bezrobotnych, kwestję przymusowego kierowania bezrobotnej młodzieży do obozów pracy, stosunku wynagrodzenia w naturze do wynagrodzenia gotówkowego, który, zdaniem mówców powinien być sprowadzony do możliwego minimum itd.

Po tych przemówieniach głos zabrał p. dyr. Madeyski, poświęcając zasadniczą część swego referatu zagadnieniu ogólnej polityki Funduszu Pracy. P. dyr. Madeyski z naciskiem oświadczył na wstępie, że w programie działalności Funduszu Pracy leży nie łagodzenie skutków bezrobocia w drodze takich, czy innych zasiłków, lecz całkowita likwidacja bezrobocia, jako takiego.

Aby umożliwić tę stopniową likwidację bezrobocia, Fundusz Pracy przystępuje do wprowadzenia w życie t. zw. planu wieloletniego, obliczonego na okres od 6—10 lat i w tym czasie realizować będzie poszczególne etapy zamierzonej akcji. W związku z tem komitety F. P. na swoich terenach lokalnych powinny przeprowadzić analizę bezrobocia pod względem jakościowym, w przeciwieństwie do obecnego systemu traktowania problemu wyłącznie z punktu widzenia ilościowego. Ważniejszą jest bowiem rzeczą zbadać stan bezrobocia w jego przekroju i poznać, z jakich elementów składa się dana rzesza pozbawionych pracy aniżeli obliczać i sumować poszczególne dane ilościowe, nie dostarczające rzeczywistego obrazu sytuacji.

W dalszym ciągu p. dyr. Madeyski stwierdził, że Fundusz Pracy nastawiony jest wyłącznie na akcję produkcyjną, przede wszystkim zaś na finansowanie takich prac, które prowadzą do odbudowy życia gospodarczego kraju. Chodzi więc tu o rozbudowę dróg lądowych i wodnych, meljoracje, urządzenia międzydzielnicowe (komunikacyjne, wodociągowe i elektryfikacyjne), inwestycje miejskie oraz pomiary i plany zabudowy.

Mówca wysuwa tezę daleko idącego decentralizowania akcji Funduszu Pracy, tak, aby poszczególne komitety wojewódzkie miały swobodę w dysponowaniu otrzymanymi sumami jedynie w ramach zakresów im ogólnych dyrektyw. Każdy teren bowiem posiada swoje specyficzne potrzeby i warunki, do których akcja powinna być dostosowana, aby móc odnieść pożądane skutki. Decentralizacja, w ten sposób pomyślana, polegałaby na przyznaniu do dyspozycji p. Wojewody przypadających na dane województwo funduszy, które następnie p. Wojewoda dysponowałby według swego uznania. Oświadczenie to zebrani przyjęli z uznaniem.

Jeżeli chodzi o udział czynnika społecznego w działalności F. P., to p. dyr. Madeyski wskazuje na obowiązek ogółu społecznego wzięcia na siebie części ciężarów, wynikających z prowadzonej akcji, niemniej jednak uważa oparcie komitetów o instytucje publiczne, zwłaszcza rady powiatowe i rady miejskie za koncepcję zdrową i wskazaną. Ponadto w interesie usprawnienia pracy dążyć się będzie do uproszczenia jej techniki, czynności sprawozdawczych itp.

Na zakończenie swego przemówienia p. dyr. Madeyski udzielił szeregu wyjaśnień co do wyrażonych przez zebranych dezyderatów, poczem poszczególni przewodniczący komitetów miejskich i powiatowych, przeważnie starostowie i prezydentowie miast przedstawili

plany akcji F. P. na swych terenach na rok najbliższy. Na tem obrady zostały zakończone.

Wczorajszy zjazd w Toruniu zapoczątkuje niewątpliwie nowy okres pracy w dziedzinie zwalczania na Pomorzu łęskiej bezrobocia.

Peowiaci na Pomorzu organizują się

Grudziądzkie Koło Peowiaków komunikuje, iż Zarząd Główny Związku Peowiaków powierzył naczelnikowi Wydziału Bezpieczeństwa w Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim p. Z. Szczepańskiemu, zorganizowanie Okręgu Pomorskiego Związku Peowiaków.

Według ustalonego podziału organizacyjnego działalność Grudziądzkiego Koła obejmuje teren powiatów: grudziądzkiego i świeckiego. Na terenie powiatu świeckiego prze-

widziane jest założenie placówki.

Zarząd Koła, dążąc do skupienia wszystkich byłych członków Polskiej Organizacji Wojskowej, zamieszkujących na terenie wymienionych powiatów, zwraca się z prośbą do tych peowiaków, których adresy nie są znane Zarządowi, aby zechcieli zgłaszać swe przystąpienie do Związku Peowiaków pod adres prezesa Grudziądzkiego Koła dr. K. Korzeniewskiego, Grudziądz, ul. Sienkiewicza 12, tel. 111.

— Nocny dyżur aptek: od dnia 23. 6. — 29. 6. dyżuruje apteka pod „Łabędziem“ ul. Rynek 20 tel. 142.

REPERTUAR KIN

APOLLO — „Bal w Operze“. Pozatem nadprogram.

„GEYP“ — największy sukces fenomenalnego śpiewaka Jana Kępcy p. t. „Zdobycie cję muszę“. Ceny zmniejszone. Balkon i łoża 80 gr., parter 55 gr.

ORZEL — wyświetla „Skrzydlate fatum“ i film „Król cyganów“ z Jose Mojiką w roli głównej.

Informator dla przyjezdnych

w Grudziądzku

POLECAMY HOTELE, RESTAURACJE I KAWIARNIE:

„Królewski Dwór“, Rynek 3/4 najwspanialszy hotel Pomorza, pierwszorzędną restauracja, kawiarnia i winiarnia.

„Hotel Centralny“, Plac 23 Stycznia 12 — solidna restauracja garaż.

POLECAMY FIRMY:

Apteka pod „Lwem“, ul. Pańska, poleca się Szanownej Publiczności.

„Luznik“ (Franciszek Lietz, Plac 23 Stycznia 21) poleca na dogodnych warunkach rowery maszynowe do szycia, radio-odborniki, patefony, kuchenne naczynia aluminiowe, wyzmacz

Dla dobra najbardziej potrzebujących dzieci grudziądzkich

W dniu 22 bm. w Ratuszu grudziądzkim odbyło się walne zebranie Pomorskiego Towarzystwa Opieki nad Dziećmi, Oddział w Grudziądzku. Z przedstawionego sprawozdania wynika, że Zarząd Towarzystwa bardzo żywotnie pracował, przychodząc z pomocą najbardziej potrzebującym dzieciom Grudziądza przez wysyłanie ich na kolonie do Gdyni i do Boguszwia.

Obecnie kolonie w Gdyni zostały zupełnie zlikwidowane, a dzieci mogą korzystać tylko z kolonii w Boguszwie. Dzieci na kolonjach otrzymują wyżywienie bardzo obfite, zdrowe i smaczne, tak że wracają do domu z zapasem sił i zdrowia, co zostało stwierdzone przez lekarzy.

Grudziądzka karuzela kryminalna

Zamknięta we własnej piwnicy — Amator bezpлатnej jazdy taksówką — Rowerokrady — Zepszczenie ciała — Aresztowania

Niejaka I. Argowska z Grudziądza złożyła policji zażalenie, że została zamknięta we własnej piwnicy przez swą złośliwą sąsiadkę, która pozbawiła ją w ten sposób wolności.

Piotr Smeja z ul. Lipowej 51 zgłosił oszustwo na kwotę 12,10 zł, które polegало na tem, iż nieznanymi osobnikami wynajął jego taksówkę, kazał wozić się po mieście i, nie uściwiwszy zapłaty, uciekł.

Eryk Napierala z Mokrego pow. Grudziądz

zameldował kradzież 2 rowerów z jego warsztatu za pomocą włamania.

Przyaresztowano 1 mężczyznę za trwale zepszczenie dłoni 8-letniemu chłopczykowi przez tatuowanie.

W posterunku Miejskim P. P. złożyła Pelagia Sosnowska znalezione 4 klucze niewiadomego pochodzenia

Aresztowano osobnika, poszukiwanego przez Policję w Brednicy oraz drugiego za kradzież.

Nabożeństwo żałobne na Mokrem

za spókoj duszy śp. min. Pierackiego

W ub. piątek celebrował ks. prob. Pronobis w miejscowym katolickim kościele parafjalnym nabożeństwo żałobne za spókoj duszy ś. p. min. Pierackiego. Przed głównym ołtarzem wśród zieleni, kwiatów i świec ustawiono katafalk, przykryty sztandarem o barwach państwowych.

Straż honorową przy katafalku pełnił Związek Strzelecki z Mokrego; po obu stronach ustawiły się poczty sztandarowe Powst. i Woj. z Welcza i Zarosła, Związek Strzelecki, Ochotnicza Straż Pożarna, pluton Straży Granicznej z komisarzem p. Żarną, dzieci szkolne z nauczycielstwem z Mokrego, Dusocina, Welcza i Zakurzewa, wójt Pronobis oraz sąsiedni sołtys, jako również wierni tutejszej parafji. Piemia żałobne wykonał chór kościelny św. Cecylii pod batutą p. Konkolewskiego, a p. Alfons Pronobis zagrał na skrzypcach przy akompaniamencie organów pieśń żołnierską „W mogile ciemnej...“

Po mszy św. odprawił ks. prob. requiem przy katafalku, a podczas odśpiewania „Witaj, Królów!“ uderzono we wszystkie dzwony.

Chlubne świadectwo twórczości krajowej

Dzięki uprzejmości p. Ungermanna, kierownika Grudziądzkiego Oddziału „Vistuli“, mieliśmy możność oglądania w ostatni piątek nowego statku tegoż towarzystwa „Saturna“, który właśnie powrócił z Gdańska, zdążając do Brdyjścia, skąd zabierze wycieczkę, poczem zostanie włączony do regularnych kursów po Wiśle.

„Saturn“, jest to dużych rozmiarów statek, urządzony e wszelkim komfortem dla pasażerów, jak również praktycznie dla przewozu ładunku towarowego. Celom pasażerskim służy: 6 kabin, każda dla 4, wżgl, 2 pasażerów, obszerne, luksusowe urządzenie salonu oraz miłutki salonik damski; dla pasażerów III klasy jest wielka sala, czysto i wygodnie urządzona. Wszędzie lustra, obicia aksamitowe, chodniki, pluszowe kanapy i łózka. Na statku znajduje się bogato zaopatrzony bufet i wyborowa kuchnia.

Towary lokuje się w dolnych częściach kadłuba okrętowego, tak, że cały pokład parostatku jest wolny dla pasażerów, odpoczywających na ławkach, spacerujących, słuchających koncertu i t. p. Również górny pokład służy dla pomieszczenia i wygody turystów, którzy stąd oraz napawać mogą prześlicznymi widokami krajobrazu wiślańego. Statek został całkowicie wykonany we własnej stoczni Towarzystwa.

Kierownictwo „Saturna“ powierzono staremu wilkowi wodnemu, p. kapitanowi Tomaszowi Żukowskiemu, który poprzednio przez 7 lat kierował parostatkiem „Eleonora“.

Świecie

— Akuszerka oskarżona o dokonywanie niedozwolonych zabiegów. Przed Izba Karą Sądu Okręgowego na seji wyjazdowej w Świeciu odbywał się proces, który wywołał zrozumiałe zainteresowanie wśród szerokiej kół ludności. Na ławie oskarżonych znalazła się akuszerka Subkowska z Bukowca, powiatu świeckiego, której akt oskarżenia zarzucał wielokrotnie dokonywanie niedozwolonego zabiegu spędzania płodu.

Podczas rozprawy odbywającej się przy drzwiach zamkniętych, przez dwa dni, przesłuchano około 60 świadków i rzeczoznawców. Po przemówieniu obrońców, pp. mec. Marszałika z Grudziądza i mec. Ofierzyńskiego ze Świecia Sąd ogłosił wyrok uwalniający. Rozprawa bowiem nie wykazała winy oskarżonej.

— Wisła wyrzuciła zwłoki topielca. Fale Wisły wyrzuciły na brzeg rzeki pod Wiągami, opodal Świecia, zwłoki topielca, mężczyzny młodego, silnie rozwiniętego, ubranego w kosszum kąpielowy. O wydobyciu topielca doniesiono władzom policyjnym, którym udało się ustalić, że denatem jest niejaki Leon Dąbkowski z Chelma, który wyjechałszy przed kilku dniami, w towarzystwie kolegi jakimś na przejazd po Wiśle, wskutek wórnienia się jakaką wpadł do wody i utonął. Towarzysz jego również poniósł śmierć w nurtach rzeki. Fale ponisły swe ofiary w dół Wisły i dopięro kilkanaście kilometrów od miejsca wypadku wyrzuciły zwłoki jedneofiarę. Zwłok drugiego topielca nie zdołano dotąd jeszcze wydobyć. Ciałem wydobytego nieszczęśliwca zajęła się rodzina.

— Nabożeństwo żałobne za spókoj duszy śp. ministra P erackiego. Za staraniem władz odbyło się w powiatowym mieście na Pomorzu, w Świeciu nad Wisłą, uroczyste nabożeństwo żałobne za spókoj duszy śp. Ministra Pierackiego w dniu Jego pogrzebu.

Nabożeństwo odbyło się w kościele „Dobry św. Jana“, uczestniczyli w niem przedstawiciele władz z p. wicestarostą Buczakim na czele, przedstawiciele urzędów, organizacji oraz reprezentacje społeczeństwa; udział w nabożeństwie był bardzo liczny.

Po Mszy św. wygłosł przemówienie okolicznościowe ks. dr. Dunajski; dał on pogład na życie, pracę i działalność niepodległościową i państwową śp. Zamordowanego, wskazując na niepowetowaną stratę, jaką poniosło Państwo i Naród. Na nabożeństwie było także kilka delegatów ze sztandarami.

Zawody strzeleckie Poczтового PW.

Zarząd Okręgu VIII Poczтового Przysposobienia Wojskowego zorganizował w ub. niedziele w Bydgoszczy pierwsze zawody strzeleckie o mistrzostwo Okręgu. O godz. 3-ej w strzelnicy malokalibrowej 62 pp. na Jachcicach zebrał się zawodnicy, gdzie w obecności przedstawicieli miejscowych władz, wojska i Zw. Strzeleckiego — prezes Zarządu Okr. Nr. VIII P. P. W. ppulk. Ertel dokonał otwarcia zawodów. Zawody rozpoczęły się oddaniem honorowych strzałów na cześć pana Prezydenta Rzplitej, Marszałka Piłsudskiego i ministra Poczty i Telegrafów przez pp. Dyr. Poczty m. Kozubka, dyr. Lesieckiego, kpt. Lobrząnskiego, w imieniu wojska, dyr. Małuszewskiego w imieniu prezydenta m. Bydgoszczy i ppulk. Ertla. W zawodach wzięło udział przeszło 120 zawodników z 25 ośrodków. Strzelanie przeciągnęło się do godziny 20,30. Program zawodów obejmował konkurencje jednostkowe, oraz zespołowe po 5 zawodników z każdego ośrodka. Wyniki techniczne były następujące:

W strzelaniach zespołowych za sumę punktów w strzelaniach Bz. Kraj. 6, 9 i 12 — pierwsze miejsce zajął zespół z Gdyni, drugie miejsce z Wyrzyska, trzecie — ze Starogardu. W strzelaniu zespół z Bz. Kraj. 6 pierwsze miejsce zajął Starogard, drugie — Gdynia, trzecie — Wyrzysk. W strzelaniu zespół Bz. Kraj. 9 — pierwsze miejsce zajęła Gdynia, drugie — Wyrzysk, trzecie — Starogard. W strzelaniu zespół z Bz. Kraj. 12 — pierwsze miejsce zajął Wyrzysk, drugie — Gdynia, III — Starogard.

Strzelania jednostkowe: Za sumę punktów w strzelaniach z Bz. Kraj. 5, 9 i 12 pierwsze miejsce zdobył Sompoliński Klemens z Torunia, drugie — Rychliński z Gdyni, trzecie — Noetzel z Wyrzyska. W strzelaniu Bz. Kraj. 6 najlepszy wynik uzyskał Wojtowicz ze Starogardu, drugie — Tysarczyk ze Starogardu, trzecie — Btowski z Brodnicy. W strzelaniu Bz. Kraj. 9 pierwsze miejsce zajął Kujawski

z Cnojn'ca, drugie — Wilczura z Gdyni, trzecie — Lasko z Gdyni. W strzelaniu Bz. Kraj. 12 pierwsze miejsce uzyskał Rychlicki z Gdyni, drugie — Noetzel z Wyrzyska, trzecie — Sompoliński z Torunia.

Wieczorem w świetlicy PPW p. ppulk. Ertel w obecności dyr. Poczty i Telegrafów Kozubka, dyr. IKR Lesieckiego i innych dokonał wręczenia nagród zwycięzcom.

Dzieje jednego losu

Los ten miał numer 137.215. Od dwóch lat jedną ówiankę tego losu posiadał starszy sierżant KOPu w Łachwie p. P., drugą ówiankę ksiądz B. w Kępnie w Poznańskim. Pozostała połówka należała do p. G. we Lwowie. Przy obecnej loterii duchowny i wojskowy pozostali werni swemu numerowi. Natomiast p. G., choć otrzymał od kolektora ten sam numer, zwrócił go spowrotem. „Numer jest nieszczęśliwy — mówił — nie na niego nie wygrałem dotychczas. Podczas lata zrobię przerwę w grze“.

A Los przez wielkie „L“ sprawił figla. W tym samym czasie zgłosił się do tej kolektury p. E., rachmistrz urzędu gminnego koło Kołostopola. Chciał nabyć numer 137.071. Tak samo i p. S. z Gdyni miała upatrzony numer 137.111. Niestety — jak się wówczas obojgu wydawało — numery te już były sprzedane komu innemu.

Ze sportu

Wspaniałe sukcesy piłkarzy toruńskich „Gryf“ remisują z mistrzem Polski Spotkanie drużyny toruńskiej z „Ruchem“ skończyło się wynikiem 3:3

Dzień wczorajszy, w dziejach piłkarstwa toruńskiego zapisał się jako prawdziwy dzień triumfu. Boday od roku 1922, kiedy to ówczesna drużyna „Sokoła“, przemianowana potem na TKS, w jednym tygodniu zdobyła sobie głośne imię w całej Polsce, bijąc w śróde warszawską „Polonię“, a w sobotę ówczesnego mistrza Polski, krakowską „Wisłę“, boday od tego czasu piłkarze toruńscy nie mieli dnia piękniejszego.

Wynik remisowy z mistrzowską drużyną Polski, i to w pełni jej powodzenia — to sukces ogromny, i, co przynależy trzeba z całym obiektywizmem, zupełnie zasłużony. Choć słazcy, bez wątplenia, są drużyną lepszą technicznie: z rzadką precyzją podają sobie piłkę, grając przytem stale „z głową“, nasi footballiści, mimo iż im ustelepowali, nie sprawili wrażenia drużyny o klasę gorszej. Choć technicznie nie dorównywały gościom — z podród których 7-miu miało już zaszczyt reprezentowania barw Rzeczypospolitej na zawodach międzypaństwowych — przewyższały ich ambicją; zdawali sobie widocznie sprawę, że patrzy na nich cały sportowy Toruń, zebrały na boisku w imponującej liczbie około 2 tysięcy osób.

O samym przebiegu spotkania, niech powie penitencje krótkie sprawozdanie. Zaczyna Ruch, jednak miejscowi odbierają im natychmiast piłkę, przeprowadzają ją pod bramkę Ruchu i w 1 m. Zdrojewski strzela pierwszą bramkę dnia. W 5 m. Jezierski przestrzela. Gra toczy się na polowie boiska Ruchu.

W 8 minucie po rogu podchwytuje piłkę Zdrojewski i daje strzał, wybija go bramkarz, znowu chwytą piłkę Jezierski i główką lokuje drugiego gola, którego jednak sędzia nie uznał, orzekając, że padł ze spalonego.

V. ogólnokrajowe zawody modeli latających Cenne nagrody dla zwycięzców

Zarząd Główny LOPP organizuje w roku bieżącym V-te Ogólnokrajowe Zawody Modeli Latających dla młodzieży szkolnej. Odbędą się one w Poznaniu w dniach 29 i 30 czerwca oraz 1 lipca.

Udział w Zawodach weźmie 54 zawodników z całej Polski, którzy zademonstrują około 240 modeli. Tak ilość zawodni-

ków, jak również modeli, mających wziąć udział w Zawodach, świadczy dobitnie o stale wzrastającym zainteresowaniu młodzieży szkolnej dziedziną modelarstwa lotniczego, będącą przedszkolem do całoci lotnictwa.

Zwycięzcy w zawodach będą nagrodzeni cennymi nagrodami, ofiarowanymi przez p. ministra Komunikacji, wiceministra Bobkowskiego, p. w. ministra Siedleckiego, szefa departamentu aeronautyki M. S. Wojsk., departament Lotnictwa Cywilnego Min. Komunikacji, dyrektora Państwowego Urzędu Wychowawstwa Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego i innych ofiarodawców.

Wśród nagród znajdują się: 2 rowery, kajak, 2 aparaty fotograficzne, komplet cyrkli, 3 zegarki na rękę, 2 zegarki na biurko, rakietka tenisowa z piłkami, namiot harcerski oraz w. in. cennych nagród.

Pozaatem Zarząd Główny LOPP. ustanowił dwie piękne nagrody dla zdobywców największej odległości i najdłuższego czasu lotu modeli podczas trwania Zawodów.

Młodzi na morse!

Morze powiększa Polskę!

Siła Polski na morzu!

Morzem świat się zdobywał!

Zuelke — Kusz — Karczewski; Rutkowski — Jezierski — Ziółkowski — Zdrojewski — Zaklikowski.

Sędzia p. Gumowski być może niesłusznie nieuznał jednej bramki strzelonej przez Gryf.

„JUNAK“ W DRODZE DO KOPENHAGI.

Jak się dowiadujemy podróż załogi strzeleckiej na „Junaku“ odbywa się jak dotychczas w warunkach pomyślnych. Ostatnio „Junak“ bawił w Wisby, gdzie zatrzymał się na czas regat, żeglarskich. Oficerowie „Junaka“ wzięli udział w pracach komisji sędziowskiej regat, tworząc komisję celowniczą na trasie Gdynia — Wisby. Po zakończeniu regat „Junak“ podniósł kotwicę, biorąc kurs na Malmoe i Kopenhagę.

NOWI MISTRZOWIE KOLARSCY.

Na Śląsku odbył się bieg kolarski na 100 km. o mistrzostwo województwa. Start i meta w świętochłowicach. Trasa ciężka, górzysta. Startowało 18 zawodników, bieg ukończył 12. Zwyciężył Ligoń przed Dudziakiem (PKS), Habrysiem, Rurańskim (Stadion Król. Huta) i Bosiakiem (PKS). Wszyscy wymienieni zawodnicy przybyli do mety w równym czasie 2:52:20 sek., wykazując doskonałą kondycję i formę.

W biegu na 100 km. o mistrzostwo woj. wrocławskiego pierwsze miejsce zajął Gajewski (P. K. S. Łuck) w czasie 3 godz. 41 min. 4 sek. Startowało ogółem 23 zawodników. Bieg ukończyło 14.

W biegu kolarskim o mistrzostwo województwa lwowskiego na 100 km. zwyciężył Zaharko. (Polonia Przemysł) w czasie 3:27:05 i naturalnie tytułu mistrzowskiego nie zdobył ze względu na słaby czas. Startowało 20 zawodników. Bieg ukończyło 9.

KATOL ZABIJA OWADY JAPONSKI ROBACTWO

Plac im. ministra Pierackiego w Świeciu

Na nadzwyczajnym posiedzeniu rady miejskiej które zgromadziło w ratuszu prawie wszystkich radnych, odbytem pod przewodnictwem p. wice-burmistrza dyr. Donarskiego, przez powstanie uczczono pamięć tragicznie zmarłego ministra śp. Bronisława Pierackiego.

Kada uchwaliła rezolucję, potępiającą jak najostre skrytykując mord dokonany na śp. Ministrze. Następnie radni jednogłośnie uchwaliły przemianować Duży Rynek na Plac im. Ministra Pierackiego.

JAMES O. CURWOOD

„OSADNICY“

(Autoryzowany przekład Jerzego Marlicza)

— Matka także?

— Mama umarła.

Odwracał oczy nie chcąc się zdradzić ze zbytnim wzruszeniem. Dziewczynka podszedła bliżej ujęła go za rękę, i nigdy, w całym swym życiu Pietrek nie czuł tak serdecznego uścisku, ani dotykał tak dobrej i delikatnej rączki, jak ta właśnie.

Z początku było mu ogromnie nieswojo, ale to trwało tylko krótki moment. Brudne, umazane krwią palce zamknął ciasno wokół dłoni. Poprzez porębę spozierali razem w kierunku lasu, za którym leżało ukryte jezioro Superior. Nawet z tak znacznej odległości słyszeli nieustanny łoskot fali.

— Cieszę się, że tu przyszedłeś! — zaczęła Mona. — Mam nadzieję, że zamieszkaż z nami na stałe? Dobrze?

— Możliwe! — rzekł Pietrek.

— Jesteś odważny i to mi się podoba. Gdybyś był na miejscu tego wstrętnego Alecka Curry, co wygląda zupełnie jak ropucha...

— Nie chciałbym nim być! — przerwał Pietrek oburzony.

— Wiem, ale gdybyś nim był, i gdybyś spróbował zrobić to co on, ciebiebym nie uderzył!

Pietrek głowił się dobrą chwilę daremnie usiłując zrozumieć.

— Jutro mogę mu znowu sprawić łanie! — zaryzykował wreszcie.

Parsknąwszy śmiechem, pociągnęła go ku rozsyanym po ziemi kwiatom. Pomógł jej pozbiierać wszystko i ułożyć w jeden ogromny bukiet. Już się oswoił z jej obecnością, i nie odwracał oczu gdy na niego patrzyła, tylko serce kołatało w nim silnie, i czuł się bardzo uszczęśliwiony. Zapomniał, że mu oko brzęknęło, a spuchnięte wargi sztywnieją, lecz nie mógł zapomnieć o ojcu. Uprosił go pewnością, żeby zamieszkali w Pięciu Palcach. Radował się na samą możliwość, że Mona będzie wicząc obok, i że jej będzie stale bronil.

Uprzytomnił sobie raptem, że w kieszeni posiada list.

— Mam coś dla Szymona Mac Quarrie — rzekł. — Ojciec kazał zaraz to oddać!

— A nie jesteś głodny?

Ujęła go znowu za rękę dziwnie wladczym ruchem. Lecz było w tem również coś z opieki macierzyńskiej, cieplej i przyjaznej. Pietrkowi tajało serce. Nie bał się już wcale, a i zdenerwowanie całkowicie go odezło. Dziś wieczór lub ju-

tro wróci ojciec, a wtenczas będzie zupełnie szczęśliwy!

W powodzi słońca przecięli leśną porębę, i znaleźli się niebawem u szczytu zielonego wzgórza, skąd mogli obejrzeć rajski zakątek ukryty przed światem w głębi dziewiczego jeszcze boru. Słazy się tu szmaragdowe łęgi, woda srebrzyście migotała w słońcu, i stało parę domostw z mocnych bali jodłowych, siedlisk tych właśnie ludzi, których przed wielu laty sprowadził tutaj Piotr Gourdon.

— To jest Pięć Palców! — rzekła Mona.

Trzymając nadal Pietrka za rękę poprowadziła go wdół zbocza.

Milczeli idąc.

Gdziekolwiek sięgał wzrok ziemia pyszniła się szmaragdową szatą, a z komiń chat nad jachami biły w niebo spirale dymu. Dym słodko woniał żywicą i cedrowem igliwem. Wokół tartaku góry złotej, drzewnego pyłu wyglądały niby diuny. Węwnątrz, pod dachem wspartym tylko na słupach, olbrzymia, okrągła piła niezycinna dnia tego, sprawiała wrażenie zwierciadła odbijającego promienie słoneczne.

Na łąkach pasło się bydło, brodziły w trawie konie. Wtem serce zabiło Pietrkowi silniej, bowiem pomiędzy sobą a osadą dostrzegł łanie z małem. Stanął wzruszony, gwałtownie cisnąc Monę za rękę. Omal nie krzyknął z podziwu i radości. Dziewczynka zaśmiała się, i na chwilę oswojodziła dłoń z jego uścisku, by przy-

gładzić włosy, które wiatr jej rozwichrzył.

— To jest Minna — rzekła. — Nawzaliśmy ją tak samo jak najmłodszą córę rzekę Gertrudy Paulin. Piotr Gourdon zabrania polować i zabijać zwierzęta w pobliżu osady, więc sarny i jelenie pasą się nieraz wraz z naszym bydłem, a zimą wybierają siano ze stogów, i nawet dają się karmić z ręki. Tylko, — tu śliczna twarzyczka Mony zachmurzyła się naraz, a w oczach jej mignęła prostoprostu rozpacz — mężczyźni mordują jeżozwierze, bo one nam zjadają drzwi, okna i nawet meble. Ale robią to dla mnie, że każdego takiego biedaka chowają na moim cmentarzystku, a ja znowu sadzę im kwiaty na mogiłach. Strasznie lubię jeżozwierze!

— Ja także! — gorąco stwierdził Pietrek.

Ponownie ujęła go za rękę, i poszli razem pochyłością wdół.

— Wujek Piotr Gourdon pozwolił mi hodować trzy jeżozwierze, takie oswojone. Mam moc własnych zwierząt, całe setki, a może tysiące. Wszystkie ptaki, jelenie, nawet niedźwiedzie, wszystko co tutaj żyje w lesie należy do mnie, i żadne zwierzę się mnie nie boi. Wujek Piotr mi je podarował, i nikt niema prawa ich krzywdzić. Nikt też ich nie krzywdzi, z wyjątkiem Alecka Curry. Ten wymordowałby je wszystkie, gdyby śmiał! Nienawidzę go!

(Ciąg dalszy nastąpi)

Z całego kraju

Warszawa

RUMUŃSKA ORKIESTRA WOJSKOWA rzybiedzie niebawem do Warszawy, gdzie wygrypi z dwoma koncertami. Orkiestra ta składa się z 750 muzyków.

Łódź

ZJAZD GAZOWNIKÓW I WODOCIĄGÓW SŁOWIAŃSKICH obradować będzie w Łodzi w bieżącym tygodniu. Do komitetu honorowego zjazdu wchodzi: minister Przemysłu i Handlu Floyar-Rajchman, minister Opieki Społecznej Pacjorkowski, posłowie czechosłowaccy, węgierski i bułgarski. Po zakończeniu obrad, goście zagraniczni zwiedzą Katowice, Królewską Hutę i Gdynię.

Radom

PRZECIWIKO REZULTATOWI WYBORÓW DO RADY MIEJSKIEJ złożył protest blok gospodarzy, który żąda całkowitego unieważnienia wyborów, ponieważ P. P. S., które zdobyło 26 mandatów, prowadziło walkę wyborczą, kolidującą z regulaminem, terroryzując wyborców, agitując przy lokalach wyborczych i nie dopuszczając do urn przeciwników.

Mołodeczno

SZPAKA Z OBRACZKĄ NA NODZE, która głosiła, iż ptak ten zawędrował na wileńszczyznę z Holandji — złapali chłopcy pod Mołodecznem.

Druskieniki

LUSTRACJI BUDUJĄCEJ SIĘ ODNOGI KOLEJOWEJ DRUSKIENIKI STACJA — DRUSKIENIKI ŹRÓDŁO dokonał minister Komunikacji Butkiewicz, w towarzystwie dyrektora kolei w Wilnie Folkowskiego.

Lwów

TEGOROCZNE TARGI WSCHODNIE ZBIEGAJĄ SIĘ Z 40-LECIEM POWSZECHNEJ WYSTAWY KRAJOWEJ, która odbyła się we Lwowie w 1894 roku. W związku z tem na Targach Wsch. zorganizowany będzie specjalny dział, na którym wystawiono będą liczne zdjęcia fotogra-

ficzne z wystawy 1894 r. i widoki obrazujące ówczesny Lwów.

Częstochowa

PLYTĘ NA GROBIE BOHATERÓW WALKI Z CARATEM odsłonięto w ub. niedzielę na częstochowskim cmentarzu katolickim na Kulach.

Białystok

KONFERENCJA WOJEWÓDZKA BBWR. odbyła się w Białymstoku. Wzięli w niej udział posłowie i senatorowie grupy regionalnej białostockiej, przewodniczący i sekretarze rad powiatowych BBWR, przedstawiciele organizujący, a także delegaci Sekretariatu Generalnego B. B. W. R.

Łuck

ZJAZD WOJEWÓDZKI STOWARZYSZEŃ MŁODZIEŻY POLSKIEJ odbył się w Łucku. Wzięło w nim udział około 500 delegatów, reprezentujących stowarzyszenia z całego Wołynia.

Programy radiowe

WTOREK, 26 CZERWCA 1934.

Radjostacja warszawska.

6.35 Muzyka (płyty). 6.55 Muzyka (płyty). 7.05 Dziennik poranny. 7.10 Muzyka poranna (płyty). 12.10 Muzyka popul. (płyty). 13.05 Audycja dla dzieci młodszych: a) Legenda p. t. „Słowik i powój” — przekład z włoskiego M. J. Olexińskiej, b) Piosenki w wykonaniu A. Szlemjńskiej. 13.20 Chorałne fragmenty z oper (płyty). 13.55 „Z rynu pracy”. 14.00 Wiad. o eksp. polsk. 14.05 Wiad. gospod. 16.00 Koncert zespołu gitarzystów Tychowskiego i Wróblewskiego. 17.00 „Skrzynka P. K. O.” 17.15 Trio kameralne. Wyk.: L. Kmitowa (skrzypce), P. Lewicki (fortepian) i B. Ginzburg (wiolonczela). 17.45 Muzyka popularna (płyty). 18.00 „Przełotki dla budujących dom dla siebie” — wygl. arch. H. Rutkowski, 18.15 Recital śpiewaczy St. Korwin - Szymanowskiej (sopran). Przy fortep. prof. L. Urstein. 18.45 Pogadanka harcerska. 18.55 „Chwilka lotnicza i przeciwgazowa”. 19.15 Muzyka lekka. 19.50 Wiadomości sportowe. 20.02 „Wiadom. roln.” — wygl. p. J. Platek. 20.12 „Bal w Savoyu” — operetka w 3-actach P. Abrahama, w reż. i radjofon. M. Makowieckiej. Wyk. M. Karwowska, L. Szczepańska, Al. Wasiel, K. Petek i inni oraz ork. symf. jazz. i chór P. R. pod dyr. T. Mazurkiewicza. W przerwie III-ej — „Poezje o mo-

rze” (Madej, Rychliński, Stępowski) 22.30 Odczyt z Poznania. 22.45 Muzyka taneczna (płyty). 23.00—23.05 Wiad. meteor.

ŚRODA, DNIA 27 CZERWCA 1934 R.

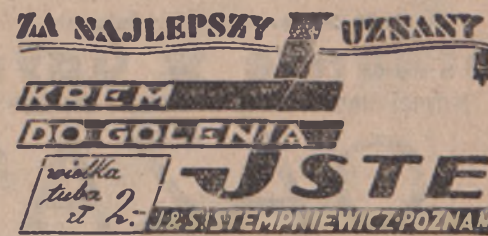
Radjostacja warszawska.

6.35 Muzyka (płyty). 6.55 Muzyka (płyty). 7.05 Dziennik poranny. 7.10 Muzyka poranna (płyty). 7.20 Chwilka pań domu. 12.10 Muzyka popularna (płyty). 13.05 Koncert 14.00 Wiadomości o eksp. polsk. 14.05 Wiadomości gospodarcze. 16.10—16.40 Muzyka popularna z płyt. 16.40—17.00 Piosenki lekkie w wyk. Andy Kitschmann. 17.00 Program dla dzieci: Pogawędka p. t. „Jurek dostał flower” — wygl. St. Sumiński, 17.35 Recital fortep. E. Melman-Ciechanowskiej. 18.00 „Książka i Wiedza”. 18.15 Koncert kameralny w wyk. Kwartetu Smyczkowego Wł. Lewingera. 18.45 „O kulturze dnia powszedniego” — wygl. p. St. Kuszelewska-Rayska (pogad.). 18.55 „Życie kult. i artystyczne stolicy”. 19.15 Muzyka lekka (płyty). 19.50 Wiadomości sportowe. 20.02 Feljeton aktualny. 20.12 Muzyka lekka. 21.00 Capstrzyk Marynarki Wojennej. (Transm. z Gdyni). 21.02 „Skrzynka poczt. roln.” — omówi inż. W. Tarkowski. 21.12 Recital śpiewaczy H. Simberga (tenor). Akomp. prof. L. Urstein. 21.30 III-ci koncert z cyklu „Współczesna literatura fortepianowa”. Wyk.: prof. Z. Drzewiecki. W programie muzyka polska. 22.15 „Wizyta mikrofonu u Państwa Bigdułskich”. 22.40 Muzyka tan.

Najciekawsze audycje innych radjostacji. 17.15 Poznań. Arje i pieśni w wyk. E. Jarrowej. 18.55 Poznań „Facjce przyrodnicze” (pogad. p. t. „Jak poznać przyrodę na wędrowkach”) — wygl. dr. J. Rzośka. 19.15 Katowice. Recital śpiewaczy E. Jefimcewej. 19.30 Praga. „Don Juan” — opera Mozarta. 19.30 Ryga. Koncert symfoniczny. 19.55 Hilversum. „Fidelio” — opera Beethovena. 20.00 Davenport. „The Kentucky Minstrels” — słuchowisko muzyczne. 20.00 Paryż. Festiwal muzyki Florent Schmita. 20.00 Budapeszt. Koncert symfoniczny. 20.15 Lipsk (Drezno). „Murarz i ślusarz” — opera Aubera. 20.45 Strasburg. Koncert symfoniczny. 20.45 Rzym. „Norma” — opera Belliniego.

„Tematy drażliwe” w radio

W ramach bieżącego programu letniego odważyło się Polskie Radio na pierwsze próby wprowadzenia poważnych odczytów wieczornych, nie unikając w nich poruszania spraw na temat „o czym się nie mówi”. Po niedawno nadanym odczytciu p. Haliny Siemieńskiej, która omówiła jedną z największych bolączek społecznych — handel żywym towarem, projektowane są w naj-

bliższych tygodniach, między innymi odczyty o hormonach płciowych, dzieciach nieślubnych, wychowaniu seksualnym i t. d. Odczyty te odbywać się będą o godz. 22-ej, a więc w godzinach, kiedy młodzi radjosluchacze już śpią. Temsamem uniknie się tematów „drażliwych”, a przede wszystkim nieodpowiednich dla najmłodszych radjosluchaczy. Ogół dorosłych, społecznie i poważnie myślących słuchaczy, z pewnością inowację tę przyjmie z wdzięcznością.

Kultura domu własnego

O tej ważnej i aktualnej sprawie mówić będzie przez radio w sezonie letnim p. Stanisława Kuszelewska-Rayska, publicystka i działaczka społeczna. Cykl feljetonów p. t. „Kultura codziennosci” obejmuje sześć pogadanek, które wygłaszane będą we środy. Cykl dzieli się na trzy części po dwa odczyty, które kolejno obejmują zagadnienia związane z kulturą domu własnego, domu cudzego i domu wspólnego. W pogadankach p. t. „Dom własny” p. Kuszelewska-Rayska omówi kulturę mieszkanca, ubrania, jedzenia, ogródka, kulturę języka dorosłych przy dzieciach, pokoje służby i t. p. Dwie następne pogadanki o Domu cudzym zawierają będą uwagi o poczekalniach, cudzych schodach, bramach domów, listach bez odpowiedzi, książkach pożyczonych, o dzieciach na imieninach i innych sprawach z zakresu „Moja pani, moja pani!”. Ostatnie dwie pogadanki poświęcone naszym wspólnym domom, jak hotelom, dworcem, wagonom, tramwajom, taksówkom, ogrodom publicznym i t. p. rzucą kilka myśli o konieczności wprowadzenia pierwiastka kulturalnego tam wszędzie, gdzie ludzie zmuszeni są wspólnie przebywać.

W środę 27 bm. o godz. 18.45 rozpoczyna się ten cykl pierwszym odczytem p. t. „O kulturze dnia powszedniego”.

5 N. 12-33

UCHWAŁA

W sprawie upadłościowej Firmy Arnold Rосоchowiec Toruń zwolniono się walne zebranie wierzycieli na dzień 30 lipca 1934 r. godz. 11 w tut. Sądzie pokój 43 z następującym porządkiem dziennym.

- 1) sprawozdanie zarządcy masy upadłościowej,
- 2) badanie dodatkowo zgłoszonych i sprostowanie już raz badanych wierzytelności.
- 3) wybór nowego członka wydziału wierzycieli w miejsce p. Jakubowskiego, który zmienił miejsce zamieszkania.
- 4) wolne wnioski.

Toruń, dnia 22. 6. 1934 r.

Sąd Grodzki. 4299

OGŁOSZENIE.

R. H. B. 11. W tutejszym rejestrze handlowym Oddział B. pod liczbą 11 wpisano dziś przy firmie Crown Bacon L. t. d. Spółka z ograniczoną poręką z siedzibą w Koronowie, co następuje:

- 1) dotychczasową kierownicę spółki Ejgil Johansen i Władysław Wiśniewski zostali odwołani, również zostali odwołani dotychczasowi prokurzyści Johannes Amorsen i Marius Joergensen,
- 2) nowym kierownikiem spółki został mianowany Teodor Guentzel, kupiec z Świecia, ulica Sądowa nr. 3.
- 3) Waldemarowi Łukowiczowi, kupcowi w Lipczynie, powiat Kościerzyna, udzielono prokury z tem ograniczeniem, że prokurzysta Waldemar Łukowicz upoważniony jest do podpisywania w imieniu spółki tylko łącznie z kierownikiem Teodorem Guentzelem,
- 4) kierownik spółki uprawniony jest do zastępowania spółki w wszystkich kierunkach ustawą przewidzianych za wyjątkiem wszelkich zobowiązań pieniężnych, do ważności których konieczny jest podpis prokurzysty.

Koronowo, dnia 18 czerwca 1934 r.

Sąd Grodzki. 4298

Km. 481-34

OBWIESZCZENIE.

W dniu 28 czerwca br. o godz. 10-tej przy ul. Promenada nr. 27a sprzedam najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą: 1 samochód 4 osobowy limuzyna marki „Essex” oszacowany na sumę 6.000,— oglądać można przed licytacją.

Komornik Sądu Grodzkiego rewiru II, w Bydgoszczy. Zlec. nr. 220-8-K 4301

OGŁOSZENIE.

W tutejszym rejestrze handlowym oddział A pod nr. 198 przy firmie: Techniczne Biuro Budowlane „Pion” Downarowicz i Ska w Gdyni, dnia 20 czerwca 1934 dopisano, iż dotychczasowy spółnik Władysław Downarowicz jest wyłącznym właścicielem firmy. Spółka została rozwiązana.

Sąd Grodzki w Gdyni. 4304

Zlec. nr. 517

Do akt Nr. Km. 1922-34 4303

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Gdyni, rew. III, zamieszkały w Gdyni, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 28-go czerwca 1934 roku o godzinie 11-tej w Chyloni obok młyna Słowińskiej odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: wozu parokonnego z beczką oszacowanego na łączną sumę zł. 120,—, który można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Gdynia, dnia 25 czerwca 1934 r.

(—) Pyttel, komornik.

Estramerco Tea Company

G. m. b. H.

Reprezentacja firmy C. J. Van Houten & Zoon

Sardynki — Herbata — Kakao

Telefon 26307 Gdańsk Herrengarten 8

Do akt Nr. Km. 1506-34

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Gdyni, rew. III, zamieszkały w Gdyni, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 28-go czerwca 1934 roku o godzinie 10-tej w Gdyni — Rynek Warzywny przed straganem rzeźniczym Sawickiego odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: klošku drewnianego oszacowanego na łączną sumę zł. 60,—, który można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Gdynia, dnia 25 czerwca 1934 r.

(—) Pyttel, komornik.

Wózki dziecięce

najnowsze modele, najtaniej
Bydgoszcz, Długa 5
Reperacje — Zamiany.
2361

5 pokoi

komfortowych, do wynajęcia.
Bydgoszcz, Zbożowcy
Rynek 10. 4294

Gdynia

Nieruchomość z zabudowaniami jak willa, magazyny i garaże położone w śródmieściu naprzeciwko dworca towarowego, natychmiast na korzystnych warunkach do sprzedania. Posesja nadaje się na wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa handlowe względnie transportowe lub t. p. Oferty kierować do Fabryki Papy Dachowej „Starogard” Centrala w Gdyni, ul. 10 Lutego. 4235

Gdynia

plac 1.100 m² cudownie położony na wille i willowy dom, czynszowy 8 minut od poczty, sprzedam. Rządka okazja. W pobliżu wszystko wyprzedane. Oferty „Klasa” Gazeta Morska — Gdynia Skwer Kościuszki. 4051

Kafle

białe i kolorowe
stałe na składzie w firmie:
Składnica kafli
Stanisław Lesiński
GDYNIA, ul. Ant. Abrahama 103. 3727

Maszynistka

dobra, polski niemiecki, z praktyką adwokacką, zaraz na zastępstwo wzle. na stałe. Zgłoszenia do „Gazety Morskiej”, Gdynia pod nr. 1194. 4310

Futro 85 zł

damskie, nowe zrebce, oraz fokowe, sprzedam. Gdynia. Pomorska 31. 4308

Wełnę drzewną

dostarcza we wszelkich grubościach
PAROWA FABRYKA SKRZYŃ
Wrocław. 4209

Zgubiłem

książkę od mleka, ze spisem moich klientów w Iczewie, w przejeździe z Łakowej na Królowej Jadwigi. Znalazcę upraszam o zwrot za wynagrodzeniem. Zieliński, Czatkowy. 1-4

RADJO-APARATY

nejnowszej konstrukcji
ELEKTRA
Toruń, Chelmińska 4 3459

KWIT ABONAMENTOWY.

Do

Urzędu Poczтового w

Zamawiam niniejszem abonament *) na „DZIEN POMORSKI”, „GAZETA MORSKA”, „DZIEN GRUDZIĄDZKI”, „DZIEN BYDGOSKI”, „DZIEN TCZEWSKI”, na III. kwartał 1934 r. i proszę należność zł. 8.67 pobrać przez listowego.

Imię i nazwisko

Miejscowość

Poczta

KWIT POCZTOWY

Odbiór kwoty zł. 8.67 tytułem prenumeraty *) „DZIEN POMORSKI”, „GAZETA MORSKA”, „DZIEN GRUDZIĄDZKI”, „DZIEN BYDGOSKI”, „DZIEN TCZEWSKI”, za III. kwartał 1934 r. potwierdzam.

dnia

(* Niestosownie przekreślić,

KWIT ABONAMENTOWY.

Do

Urzędu Poczтового w

Zamawiam niniejszem abonament *) na „DZIEN POMORSKI”, „GAZETA MORSKA”, „DZIEN GRUDZIĄDZKI”, „DZIEN BYDGOSKI”, „DZIEN TCZEWSKI”, na miesiąc lipiec 1934 r. i proszę należność — zł. 2.89 pobrać przez listowego

Imię i nazwisko

Miejscowość

Poczta

KWIT POCZTOWY

Odbiór kwoty zł. 2.89 tytułem prenumeraty *) „DZIEN POMORSKI”, „GAZETA MORSKA”, „DZIEN GRUDZIĄDZKI”, „DZIEN BYDGOSKI”, „DZIEN TCZEWSKI”, za miesiąc lipiec 1934 r. potwierdzam.

dnia

(* Niestosownie przekreślić.

